

Dehydratácia ako progresívny spôsob uchovania potravín

A. ŠEPITKA

Uchovanie výživnej hodnoty potravín pred samovoľným kazením a dýchaním si vyžaduje voliť určitú technologickú operáciu, ktorá sa môže vykonať týmito spôsobmi:

- *baktericídnymi*, ako je sterilizácia a mikrobičídne žiarenie;
- *bakteriostatickými*, ako je pasterizácia, zahustovanie, presládzanie, dehydratácia a zmrazovanie;
- *spomalovaním nežiadúcich dejov*, ako je ochladzovanie a skladovanie za chladu v regulovanej atmosfére.

Kvalita potravín, t. j. vonkajší tvar, konzistencia, výživná a kalorická hodnota, chut a vôňa, sa každou uvedenou technologickou operáciou mení v dôsledku rôznych procesov:

- *fyzikálnych* — strata vody a plazmolýza;
- *chemických* — horknutie a neenzymatické tmavnutie;
- *mikrobiologických* — účinok plesní, baktérií a kvasiniek;
- *biochemických* — účinok enzýmov na tkanivá a katabolizmus.

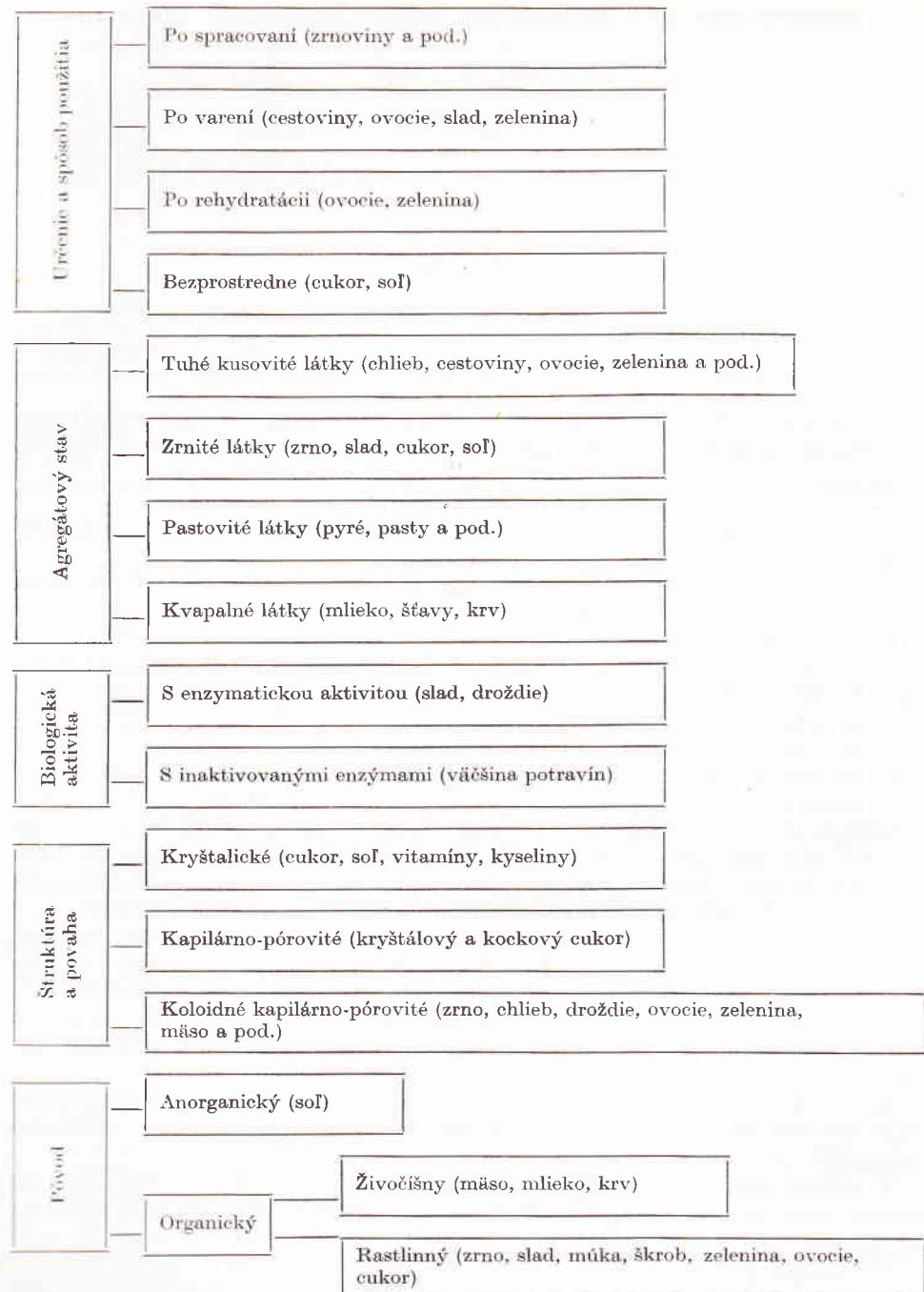
Sušenie sa využíva takmer vo všetkých odboroch potravinárskeho priemyslu a v poľnohospodárstve, či už na získanie potravinárskych výrobkov, na konzerváciu surovín, potravín a pokrmov, alebo na ich technologickú úpravu a na konzervovanie odpadov a surovín pre krmovinársky priemysel.

Potravinárski odborníci popri chladeniu a zmrazovaniu pripisujú sušeniu, najmä jeho novým formám, značnému perspektívu. Modifikácia uvedených spôsobov sa bude rozvíjať a bude obohatovať trh príslušnými novými plnohodnotnými potravinami. Možno predpokladať, že v nasledujúcich 15 rokoch sa objem výroby zmrazených produktov zdvojnásobí a výroba sušených produktov sa zvýší viac ako o 50 %.

Teplovzdušné sušenie je v súčasnosti najmladším a najdokonalejším spôsobom konzervovania poľnohospodárskych plodín a odpadov potravinárskeho priemyslu pre živočíšnu výrobu.

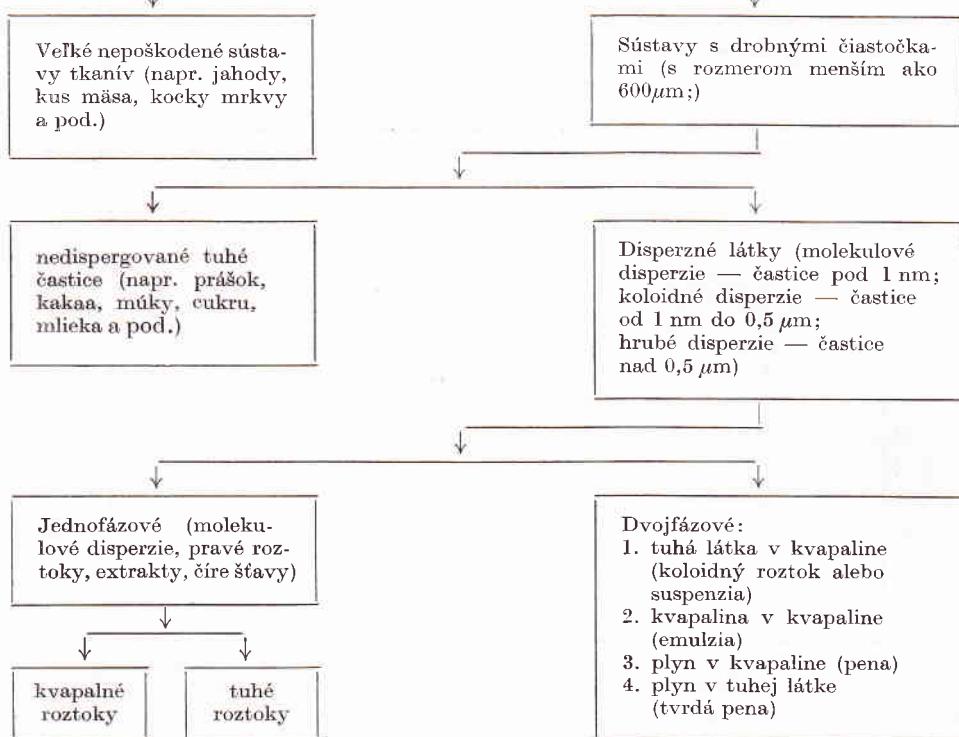
V mäsopriemysle a hydinárskom priemysle zostáva na spracovanie pre kŕmne, resp. aj humánné účely krv, ktorú najefektívnejšie možno využiť po jej sušení.

Mliekársky priemysel je tiež značným zdrojom možnosti výroby sušeného odstredeneho mlieka, srívátky a emaru na kŕmne a humánné účely. Sušené

Obr. 1. Rozdelenie potravín z hľadiska sušenia.

POTRAVINY AKO SÚSTAVA

Obr. 2. Klasifikácia potravín ako sústav.

odpadové produkty mliekárskeho priemyslu sú nenahraditeľné komponenty do kŕmných zmesí pre mláďatá hospodárskych zvierat.

Potraviny z hľadiska sušenia sú koloidné kapilárno-pórovité látky a môžeme ich rozdeliť podľa pôvodu, štruktúry, biologickej aktivity, agregátového stavu a určenia spôsobu použitia (obr. 1) [1].

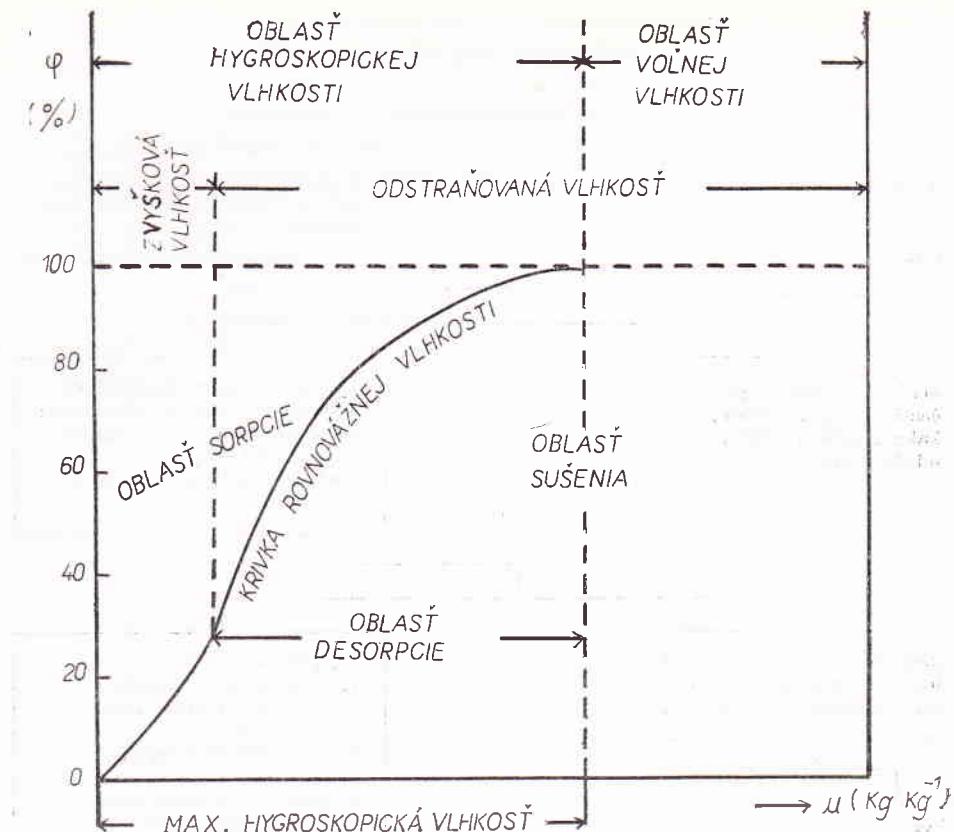
Pre výber typu sušiarne je rozhodujúce, v akom aggregátovom stave sa potravina nachádza a aké máť vlastnosti po vysušení (obr. 2) [1].

Stav vlhkého materiálu sa určuje jeho teplotou, vlhkosťou a vlhkostou prostredia, v ktorom sa nachádza (obr. 3).

Na doplnenie uvedieme klasifikáciu foriem väzby vlhkosti v potravinách a v polnohospodárskych produktoch z hľadiska jej odstraňovania sušením.

Klasifikácia foriem väzby vlhkosti v materiáloch

1. Chemicky viazaná vlhkosť v presných kvantitatívnych pomeroch;
2. fyzikálnochemicky viazaná vlhkosť v rôznych, nie presne určených pomeroch:

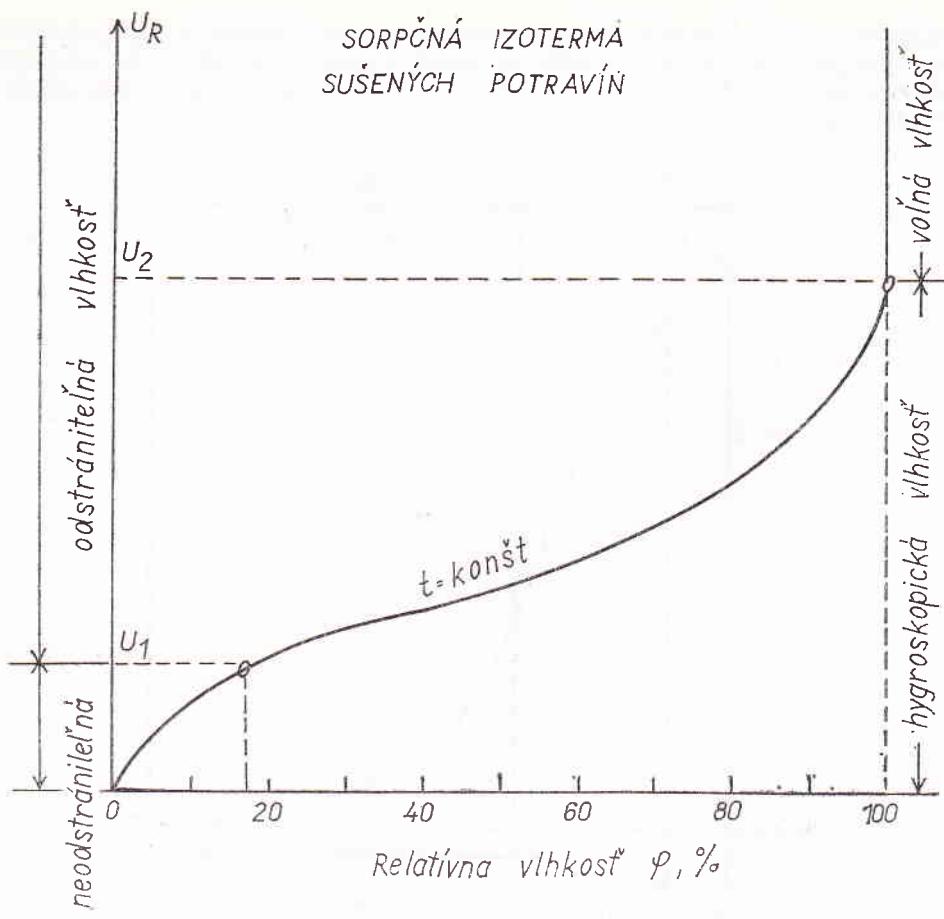

Obr. 3. Stav materiálu v závislosti od jeho vlhkosti (u) a relatívnej vlhkosti vzduchu (φ).

- adsorpčne viazaná vlhkosť;
- osmoticky udržiavaná vlhkosť (vlhkosť napučiavania a štruktúrna vlhkosť);
- fyzikálno mechanicky viazaná vlhkosť — udržiavanie vody v neurčených množstvach:
 - vlhkosť v makrokapilárach;
 - vlhkosť v mikrokapilárach.

Nie všetku vlhkosť treba z materiálu počas sušenia odstrániť. Odstraňuje sa iba vlhkosť viazaná fyzikálno mechanicky, z fyzikálno chemicky viazanej vlhkosti iba vlhkosť udržiavaná osmoticky a z adsorpčne viazanej vlhkosti iba vlhkosť, ktorá je viazaná ako viacvrstvová adsorpcia. Ako ochranná vrstva proti oxidačnému znehodnoteniu vysušených potravín a poľnohospodárskych produktov sa ponecháva vlhkosť viazaná v podobe monomolekúlovej adsorpčnej vrstvy (obr. 4).

Charakter v priebehu dehydratácie potravinárskych a poľnohospodárskych produktov najlepšie opisuje krivka sušenia, ktorá zobrazuje zmenu obsahu vlhkosti materiálu počas sušenia v koordinátoch W_a (vlhkosť materiálu) a τ (čas) (obr. 5).

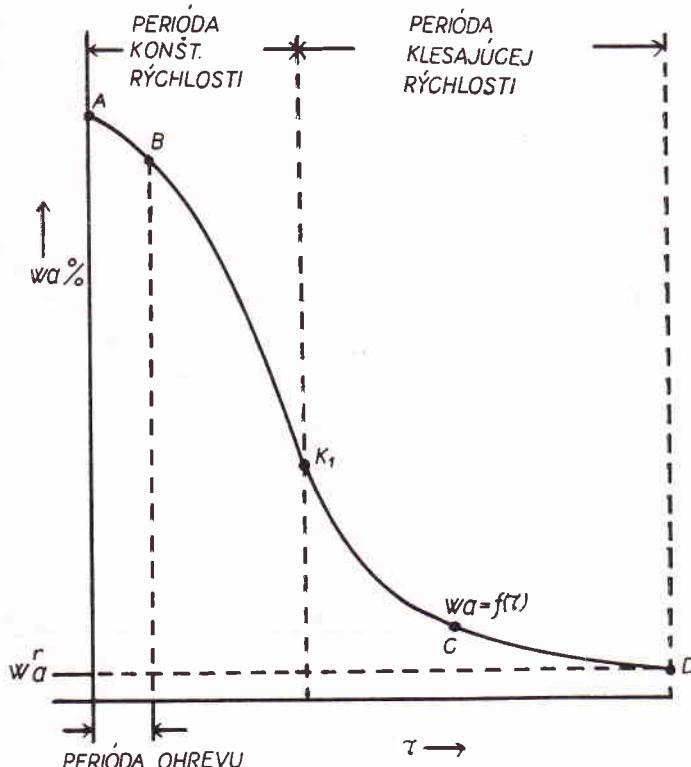
Obr. 4. Sorpcná izoterma sušených potravín.

Krivka sušenia je rozdelená na dve základné časti:

na períodu konštantnej rýchlosťi sušenia $A-K_1$ a períodu klesajúcej rýchlosťi sušenia K_1-D . Je vyznačená aj začiatocná períoda ohrevu materiálu $A-B$ a períoda klesajúcej rýchlosťi je rozdelená na dve časti: povrchová vrstva materiálu je nenasýtená K_1-C a vnútorná migrácia vlhkosti $C-D$.

V začiatocnej període sušenia $A-B$ časť privádzaného tepla sa pohľeuje, kým sa systém nachádza v dynamickej rovnováhe, pri ktorej sa dosahuje konštantná rýchlosť sušenia. Pri konštantných parametroch sušiaceho vzduchu

rýchlosť sušenia, vyjadrená ako množstvo vlhkosti odstránenej za jednotku času na jednotku sušiny, nebude sa meniť v període $B-K_1$. Odstraňovaná vlhkosť sa nachádza v neviazanej forme, a nie je ovplyvnená vnútornými vlastnosťami materiálu.

Obr. 5. Krivka sušenia koloidných kapilárno-pórovitých látok. $A-B$ ohrev materiálu; $B-K_1$ períoda konštantnej rýchlosť sušenia; K_1-D períoda klesajúcej rýchlosť sušenia; K_1-C povrchová nenasýtená vrstva; $C-D$ migrácia vlhkosti vnútri materiálu.

Po dosiahnutí kritickej vlhkosti (K_1) sa začína períoda klesajúcej rýchlosť sušenia. Počas períody K_1-C povrch materiálu sa čiastočne nasycuje vlhkostou a nastáva zmiešané sušenie — istá časť sa vysušuje na úkor odstraňovania neviazanej vlhkosti a druhá časť na úkor viazanej formy vlhkosti. V bode C už neostáva neviazaná vlhkosť a rýchlosť sušenia závisí od migrácie vlhkosti zvnútra materiálu k jeho povrchu.

Každú z uvedených períód treba vykonať za optimálnych podmienok tak, aby sa dosiahol čo najlepší produkt za najpriateľnejších ekonomických podmienok. Všetky tieto poznatky sme využili pri vlastnom štúdiu dehydratácie potravín a polnohospodárskych produktov v kúskovitej forme.

Veľké nepoškodené sústavy tkanív (napr. jahody, kúsky mäsa, kocky zeleniny, zrno a pod.) sa môžu sušiť na týchto typoch sušiarí: skriňové, tunelové, pneumatické, kontinuálne, pásové, fluidné a sublimačným sušením.

Potraviny s drobnými čiastočkami (šťavy, pasty, mlieko, krv, extrakty a pod.) je výhodné sušiť na sušiarňach: valcových, rozprašovacích a sušiarňach, ktoré sušia v podobe peny.

Rovnako náročné a dôležité ako sama technika sušenia sú aj otázky výberu a triedenia suroviny, jej prípravy, predbežného spracovania a balenia vysušeného produktu. Základné operácie technologického postupu pri dehydratácii sú na obr. 6.

Obr. 6. Postup pri dehydratácii potravín.

Zelenina a ovocie obsahujú značnú časť vody. Ovocie od 80 % (hrozno) do 90 % (citróny) a zelenina od 65 % (cesnak) do 97 % (uhorky). Sušením zeleniny a ovocia sa značne zredukuje ich hmota, čo má veľký význam pri ich preprave a distribúcii (tab. 1).

V priemyselne vyspelých štátach sa v priemere na hlavu za rok skonzumuje: 40 kg čerstvého ovocia, 12 kg konzervovaného ovocia, 7 kg v podobe šťav, 15 kg sušeného ovocia (po prepočítaní na čerstvé) a 4 kg mrazeného ovocia.

Tab. 1 — Porovnateľné hodnoty hmoty konzervovanej a sušenej zeleniny, ktoré sa získajú z 1000 kg suroviny

Zelenina	Hmota v kg v obale zeleniny	
	konzervovanej	sušenej
Mrkva	1780	182
Kapusta	1550	136
Stručková fazuľa	2000	182
Kukurica	1820	364
Cibuľa	1820	164
Zelený hrášok	1970	228
Zemiaky	1820	364
Špenát	1500	140
Rajčiaky	1364	80 (v prášku)

V sortimente sušeného ovocia sú zastúpené jablká, marhule, broskyne, slivky, hrozno a hrušky. V poslednom čase sa rozširuje sušenie jabĺk v podobe vločiek a prášku pre detskú výživu.

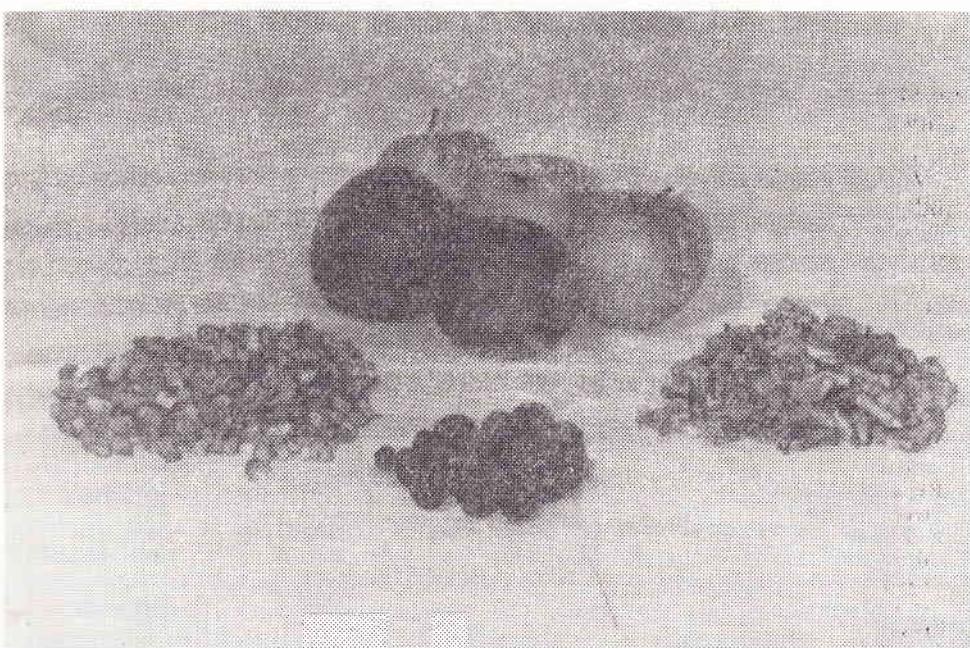
Zo sušenej zeleniny sú zastúpené: cesnak, cibuľa, rajčiaky, zemiaky, karotka, petržlen, zeler, kapusta, červená repa, vňate koreňovej zeleniny, hrášok, stručková fazuľa, karfiol, čakanka a špenát.

V porovnaní s ostatnými vyspelými krajinami by sme mohli sušením spracovať 1000 t jabĺk (aj pre cukrovinkársky priemysel), 700 t marhúľ, 600 t broskvín, 150 t hrušiek, 14 000 t sliviek a aspoň 50 000 t zeleniny. Na obr. 7 je čokoládové dražé s plnkou [2] zo sušených jabĺk a v tab. 2 sú uvedené možnosti a podmienky skladovania ovocia a zeleniny pred dehydratáciou.

Ovocie a zelenina na sušenie majú byť zdravé, bezchybné a kvalitné. Po umytí, odstopkovanie a triedení zeleninu a ovocie podľa potreby zbavujeme šupky:

jablká — mechanicky, parou, lúhom,
broskyne — lúhom, parou, mechanicky,
hrušky — lúhom, parou, mechanicky,
červenú repu — lúhom, parou, mechanicky, kombinovane,
kapustu — ručne,
karotku — lúhom, parou, plameňom, mechanicky, kombinovane,
cibuľu — plameňom, parou, mechanicky, kombinovane.

Krájaním zeleniny a ovocia sa dosiahne väčšia odparovacia plocha, čo urýchluje sušenie. Ovocie sa suší v rôznych tvaroch: v celosti (višne, čerešne, slivky, hrozno, ríbezle, egreše, čučoriedky a ostatné bobuľoviny); rozkrájané

Obr. 7. Čokoládové dražé so sušeným ovocím.

Tab. 2 — Skladovanie suroviny pred dehydratáciou.
Podmienky skladovania

Ovocie	Skladovacia teplota °C	Relativná vlhkosť %	Približné skladovacie obdobie	Priemerná zmrazenovacia teplota °C
Jablká	0	85—90	týždne až 12 mes.	—2
Marhule	0—1	85—90	1—2 týždne	—2
Bobuľoviny	0—1	85—90	7—10 dní	—1
Čerešne	0—1	85—90	10—14 dní	—4 (sladké) —2 (kyslé)
Brusnice	2—5	85—90	1—3 mesiace	—3
Broskyne	0—1	85—90	2—4 týždne	—1
Hrušky	—2—1	88—92	2—7 mesiacov	—3
Zelenina				
Bôb (zelený)	8	85—90	8—10 dní	—1
Repa (orezaná)	0	90—95	1—3 mesiace	—3
Kapusta	0	90—95	3—4 mesiace	0,5
Mrkva (orezaná)	0	90—95	4—5 mesiacov	—1
Cesnak	0	70—75	6—8 mesiacov	—4
Cibuľa	0	70—75	6—8 mesiacov	—1
Hrášok (zelený)	0	85—90	1—2 týždne	—1
Korene (zelené)	8	85—90	8—10 dní	—1
Zemiaky	4—5	85—90	6—9 mesiacov	—1,5
Sladké zemiaky	13—16	80—85	4—6 mesiacov	—1,5
Paradajky (zrelé)	5—10	85—90	7—10 dní	0,5
Paradajky (zelené, zrelé)	13—20	80—85	3—5 týždňov	0,5

na polovice (marhule, broskyne), rozkrájané na rezky (jablká, hrušky) alebo na plátky a krúžky.

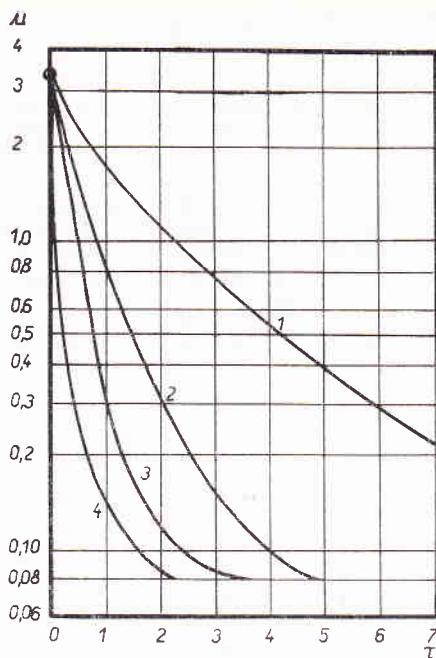
Zelenina sa najčastejšie krája na rezance, kocky, polkocky, hranolčeky a krúžky. Pritom je dôležité, aby jedna z dimenzií veľmi neprekročila hodnotu 0,5 cm, čo má vplyv na intenzitu sušenia, a tým aj na kvalitu produktu [3—6]. Vplyv rozmerov krájania zemiakov na sušenie vidieť na obr. 8 [13].

Krájanú zeleninu a ovocie pred sušením tepelne upravujeme (blanšírujeme), čím sa fixuje farba a inaktivujú enzymy.

Aby sa zachovala farba sušenej zeleniny a ovocia, ako aj oxilabilné látky, treba v niektorých prípadoch nakrájané, blanšírované ovocie a zeleninu pred sušením spracovať chemickými preparátmi, ako sú roztoky solí, kyselín, a najmä kyselina siričitá a jej solí (tzv. sírenie).

Na sírenie používame 0,3—0,6 % roztoky sodných solí pyrosiričitanu, siričitanu alebo kyslého siričitanu (tab. 3). Minimálny obsah SO_2 , pri ktorom sa prejavuje jeho antioxidačný účinok, je 0,02 % na hmotu sušenej zeleniny. Pri určovaní maximálneho obsahu SO_2 v sušenej zelenine a ovocí treba vychádzat z toho, aby sa sušená zelenina a ovocie pri príprave jedla celkom desulfitovali [13].

Doteraz používané sušiarne na sušenie potravín a poľnohospodárskych produktov v kúskovitej forme sú v princípe tunelové s vozíkmi (obr. 9), bubnové (obr. 10), viačpásové (obr. 11), komorové, skriňové (obr. 12), fluidné (obr. 13),

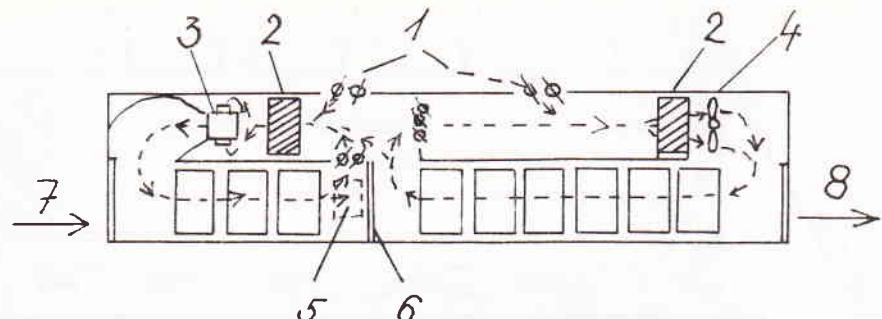

Obr. 8. Vplyv rozmerov krájania zemiakov na sušenie. — Rozmery rezkov: 1 — $1,2 \times 1,2$ cm, 2 — $0,7 \times 0,7$ cm, 3 — $0,5 \times 0,7$ cm, 4 — $0,3 \times 0,4$ cm. — Režim sušenia: vsádzka 8 kg/cm^2 ; $T = 70^\circ\text{C}$; $v = 5 \text{ m/s}$; τ = čas v hod.; u = obsah vlhkosti v kg/kg sušiny.

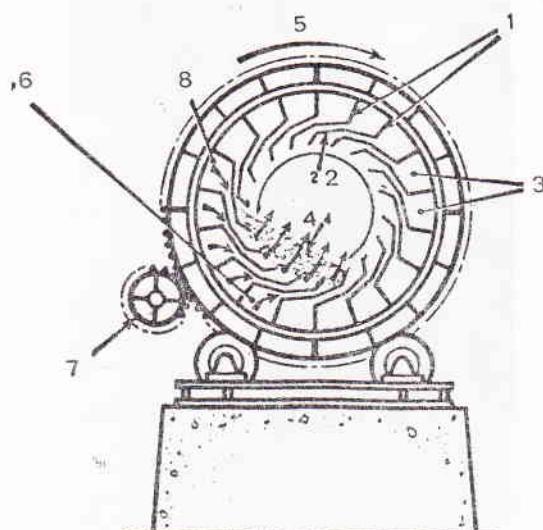
Tab. 3 — Koncentrácia súriacich činidiel a im zodpovedajúci obsah SO_2

SO_2 %	g činidla na 1 liter vody			
	$\text{Na}_2\text{S}_2\text{O}_5$	Na_2SO_3	$\text{Na}_2\text{SO}_3 \cdot 7 \text{ H}_2\text{O}$	NaHSO_3
0,05	0,75	1,0	2,0	0,8
0,1	1,5	2,0	4,0	1,6
0,2	3,0	4,0	8,0	3,2
0,3	4,5	6,0	11,8	4,8
0,4	6,0	8,0	15,7	6,4
0,5	7,5	10,0	19,7	8,1
0,6	9,0	11,8	23,6	9,7
0,7	10,5	13,8	27,5	11,3
0,8	12,0	15,8	31,4	13,0
0,9	13,5	17,8	35,4	14,6
1,0	15,0	19,8	39,4	16,2

$\text{Na}_2\text{S}_2\text{O}_5$ (pyrosiričitan sodný) reprezentuje 2 SO_2 , $\text{Na}_2\text{SO}_3 \cdot 7 \text{ H}_2\text{O}$ (siričitan sodný) reprezentuje SO_2 , NaHSO_3 (kyslý siričitan sodný) reprezentuje SO_2 .

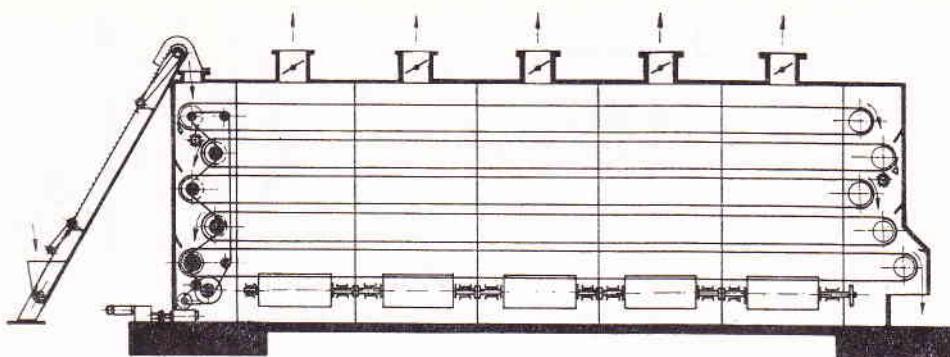
Obr. 9. Dvojstupňová tunelová sušiareň. 1 — vstup čerstvého vzduchu; 2 — kalorifer; 3 a 4 — ventilátor; 5 — nasávacia šachta; 6 — prestaviteľná priečka; 7 — vstup vlhkého materiálu; 8 — výstup suchého materiálu.

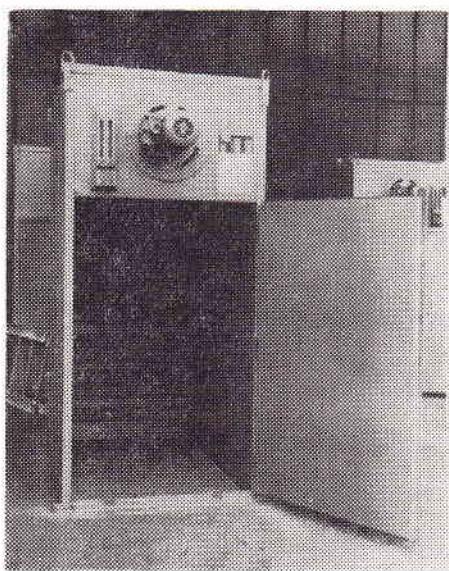
Obr. 10. Bubnová sušiareň so žalúziami (firma Dunford and Elliot Process Engineering Ltd.). 1 — pozdĺžne priehradky; 2 — žalúzie; 3 — pozdĺžne kanály; 4 — vrstva materiálu; 5 — smer otáčania; 6 a 8 — aktívne kanály; 7 — pohon.

vibračnofluidné (obr. 14), prúdové (obr. 15) a pod. Sušenie uvedeného materiálu na týchto typoch sušiarň dáva produkt takej hodnoty, aby zodpovedal optimálnym požiadavkám na jeho kvalitu, pri potravinách na kulinárne a výživové vlastnosti, iba v tých prípadoch, ak je zabezpečená dostačujúca intenzita sušiaceho procesu.

Pri štúdiu vonkajších a vnútorných podmienok sušenia potravín sme ukázali, že za optimálnych podmienok pri využití intenzifikačných prvkov možno sušením dosiahnuť veľmi dobrú kvalitu vysušeného produktu, ktorý sa po rehydratácii takmer neliší od pôvodného produktu [3—13].

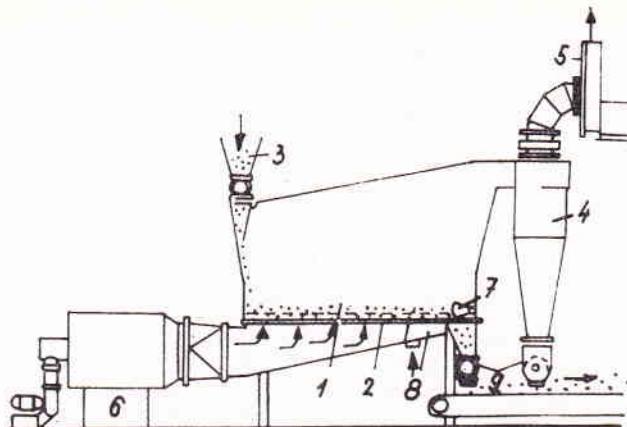

Obr. 11. Pätpásová sušiareň (v priereze).

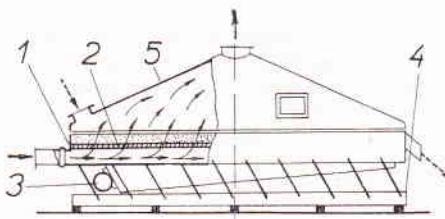

Obr. 12. Skriňová sušiareň.

Požiadavka akostného a intenzívneho sušenia uvažovaných druhov biologického materiálu vyžaduje, aby sušenie prebiehalo v niekoľkých stupňoch, nastaviteľných podľa materiálu a požiadaviek na optimálny priebeh sušiaceho procesu a na vlastnosti výsledného produktu. Týmto požiadavkám vyhovuje sušiareň s pásmovým charakterom procesu, pracujúca na princípe prefukovanej vrstvy. Pri sušení v prefukovanej vrstve možno dosiahnuť vysoké hodnoty mernej vsádzky, lebo pôsobením prúdu sušiaceho prostredia je vystavený veľký povrch relativne malých vysušovaných častíc, ktorých odpor proti vnútornému vedeniu vlhkosti je zväčša veľmi malý. To spôsobuje, že pri sušiarňach tohto typu sa dosahujú pomerne vysoké merné odparivosti na plochu sita.

Obr. 13. Schéma fluidnej sušiarne. 1 — polovznosová vrstva; 2 — perforované dno; 3 — dávkovač; 4 — cyklón; 5 — ventilátor; 6 — kalorifer; 7 — prihradka; 8 — zóna chladenia; 9 — vypúšťacie zariadenie.

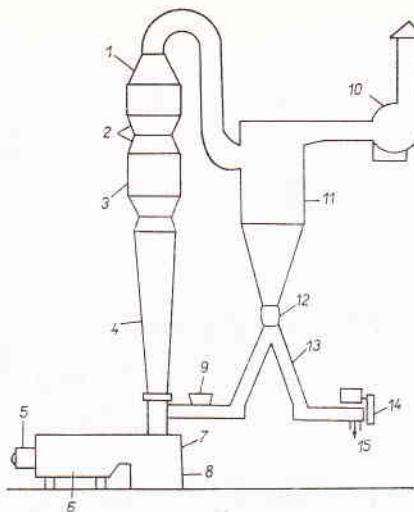

Obr. 14. Vibrofluidná sušiareň (Escher Wyss). 1 — vibrujúca časť; 2 — sítlo; 3 — budič vibrácií; 4 — základ; 5 — kryt.

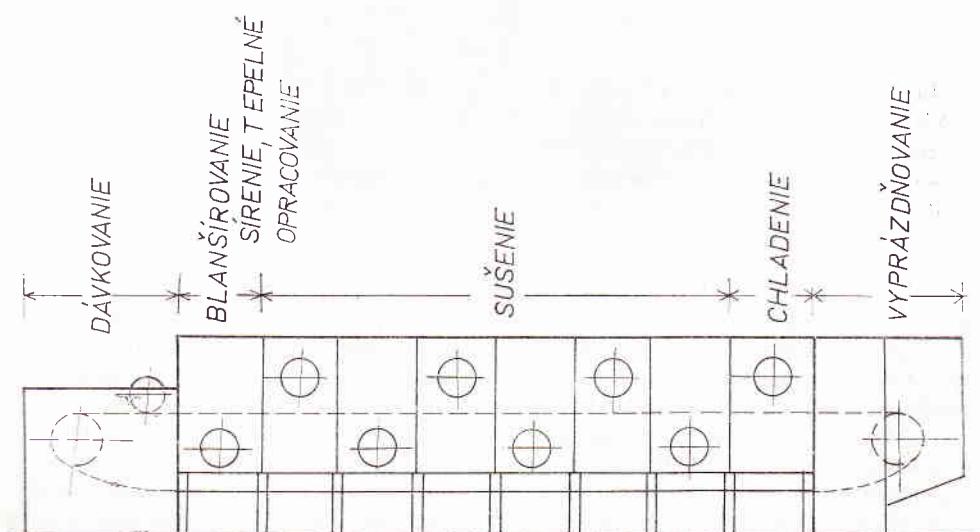
Na sušenie zeleniny a ovocia, ako aj potravín a poľnohospodárskych produktov v kúskovitej forme (mäsa, húb, liečivých rastlín a pod.) sme navrhli univerzálnu jednopássovú viačpásmovú sušiareň s prefukovanou vrstvou, ktorá môže vykonávať aj technologické operácie, tepelné spracovanie a sírenie. Jednotlivé pásma sušiarne pracujú s vlastným termodynamickým režimom intenzívny spôsobom, čo zaručuje vysokú kvalitu produktov [14]. Schéma sušiarne je na obr. 16.

Vplyv druhu a výšky vsádzky na rýchlosť sušenia v prefukovanej vrstve je výrazný do zníženia vlhkosti asi na 25—35 %. Pri ďalšom sušení rozličných vsádzok do fázy klesajúcej rýchlosť sušenia v prefukovanej vrstve sa tento vplyv stráca a asi od 20 % vlhkosti krivky sušenia pre rozličné merné vsádzky prechádzajú takmer do jednej krivky. Z ekonomických dôvodov by bolo účelné túto fazu dosušenia vykonávať v osobitnom sušiacom bunkri za jemnejších termodynamických podmienok.

Na technické riešenie uvedenej progresívnej technológie sušenia kúskovitých potravín v prefukovanej vrstve navrhujeme univerzálnu stavebnicovú krokovú sušiareň s prefukovanou vrstvou, alebo jej obdobu — kontinuitnú jednopássovú viačpásmovú sušiareň s prefukovanou vrstvou.

Obr. 15. Fluidno-prúdová sušiareň. 1, 2, 3 — kužele s rozšírenými sektormi regulujúce výrievné prúdenie vzduchu; 4 — sektor sušiarne s veľkou rýchlosťou vzduchu; 5 — horák; 6 — ohrievač vzduchu; 7 — komora na miešanie vzduchu; 8 — vypúštanie prepadu; 9 — dávkovanie suroviny; 10 — ventilátor; 11 — cyklón; 12 — rotačný vzduchový uzáver; 13 — riadenie cirkulácie; 14 — odrazová doska; 15 — vypúštanie vysušenej výrate.

Obr. 16. Schéma univerzálnej jednopásovej viacpásmovej sušiarne.

Základným článkom tejto sušiarne je jednotka s aktívou plochou sušenia napríklad 1 m², so samostatným nastaviteľným režimom, t. j. s možnosťou nastaviť teplotu vzduchu, jeho rýchlosť a vlhkosť recirkuláciou s prisávaním čerstvého vzduchu, prípadne aj s jeho vlhčením. Materiál na sušenie sa ukladá na situ, napríklad z hrubého silonového plétiava, ktoré je durom koša. Niekoľko týchto článkov, napríklad 5, sa poskladá do tunela, ktorým sitá kroko prechádzajú. V každom článku so samostatným režimom sušenia sa sušený materiál zdrží potrebný čas. V jeho prvom článku sa kúskovitý produkt podrobí krátkodobému vysokoteplnému spracovaniu ohriatým vzduchom, podľa potreby aj vlhčeným, napríklad 1—10 minút pri 140—150 °C, pričom sa prudko utvára para z vlhkosti, ktorá je obsiahnutá v sušenom produkte. V dôsledku toho produkt dostane pôrovitú štruktúru, ktorá intenzifikuje proces sušenia a rehydratácie pri kuchynskom spracovaní. Okrem toho sa môžu vykonávať spolu s ohrevom vsádzky na požadovanú teplotu i ostatné technologickej operácie predchádzajúce sušeniu, ako blanšírovanie, sírenie a pod. Po skončení predbežnej tepelnej úpravy sa utvoria podmienky na sušenie úpravou teploty a vlhkosti vzduchu aj v prvom člene. Prechodom cez ďalšie členy utvoreného tunela sa materiál suší prefukovaním za optimálnych podmienok, ktoré sa dajú nastaviť pre každý sušený materiál. Pritom sa môže využiť priaznivý účinok striedania smeru prefukovania. Po skončení sušenia po 1 až 2 hodinách sa materiál z koša posledného člena vysype podľa potreby do bunkrovej transportabilnej sušiarne, kde sa „takého vysušeného materiálu“ nahromadilo väčšie množstvo.

Takáto stavebnicová sušiareň s prefukovanou vrstvou pracuje iba vo fáze intenzívneho sušenia, na čo sa použije aj ekonomickej náročnejší režim sušenia.

Zostavou niekolkých tunelov vedľa seba sa môže regulovať aj kapacita sušiarne.

Na dosušenie a kondicionovanie vysušeného materiálu sa používa niekoľko transportabilných bunkrových sušiarí, ktoré sa po naplnení napájajú na rozvod vzduchu teplého asi 40—50 °C, prúdiaceho rýchlosťou asi 0,5 m/s, alebo sa použije dosušenie vysokofrekvenčnou energiou.

Dobrý výsledok sušenia možno dosiahnuť aj na kontinuálnej jednopásovej viacpásmovej sušiarni s prefukovanou vrstvou, na ktorej takisto v každom pásmi možno nastaviť samostatný režim sušenia a striedať smer prefukovania v jednotlivých pásmach, pričom sa vhodne využije priaznivý účinok gradientu teploty na gradient vlhkosti. Prvé pásmo takejto sušiarne môže vykonávať aj technologickej operácie, ako je tepelné spracovanie, blanšírovanie, sírenie a posledné pásmo ochladzovanie vysušeného materiálu a nastavenie potrebnnej konečnej vlhkosti.

Sušenie potravín v kúskovitej forme ako polydisperzného materiálu v prefukovanej vrstve sa javí najoptimálnejšie, najmä pri použití uvedených sušiarí. Vysoká intenzita procesu, jeho krátke trvanie, rovnomenné ohriatie každej časticie sú zárukou včasného fixovania pôvodných vlastností sušeného materiálu, takže v dôsledku rýchlej dehydratácie už nemôžu ani pri vyšších teplotách nastáť enzymatické a neenzymatické zmeny v produkte.

Prednosti a použitie sušiarne:

I. sušiareň je univerzálna na sušenie potravín rastlinného a živočíšného pôvodu v kúskovitej forme a v podobe granúl, ďalej biologického a technického materiálu v kúskovitej forme;

2. prvé pásmo môže vykonávať aj technologické operácie, ako je tepelné spracovanie a blanšírovanie;

3. pri tepelnom spracovaní sa môže využiť teplotný spád s krátkodobým vysokoteplotným ohriatím a s následným znížením teploty; tým sa získa pôrovitý produkt, čo má vplyv na rýchlosť sušenia a rehydratácie pri kuchynskom použití;

4. striedaním prefukovania v jednotlivých pásmach sa využíva priaznivý vplyv gradientu teploty na gradient vlhkosti;

5. jednotlivé pásma môžu mať samostatne nastaviteľný režim sušenia;

6. intenzívnym sušením v prefukovanej vrstve sa čas sušenia v porovnaní s viacpásmovými sušiarňami skracuje na polovičný, pričom hrúbka vrstvy je niekolkonásobne väčšia. Rýchlym sušením sa fixujú naturálne vlastnosti produktu a jeho stabilita počas ďalšieho skladovania;

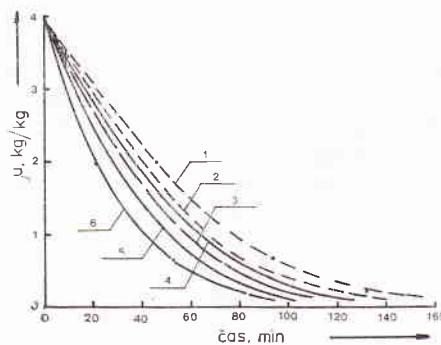
7. sušiareň môže pracovať krokovo alebo nepretržite, pričom v poslednom pásmi sušiarne sa môže materiál ochladzovať alebo kondicionovať;

8. sušiareň sa môže podľa potreby použiť iba na intenzívne sušenie materiálu, ktorý sa môže dosušiť vysokofrekvenčným ohrevom alebo v bunkrovej sušiarne za jemnejšieho režimu sušenia;

9. sušiareň môže pracovať aj ako jednočlen;

10. intenzívnym spôsobom sušenia, na čo sa hodí univerzálna sušiareň, možno sušiť koreninovú papriku podľa čs. patentu č. 164495 (1975). *Spôsob výroby mletej koreninovej papriky* — čím sa získa produkt dlhodobo skladovateľný a vynikajúcich vlastností;

11. použitím vysokofrekvenčného ohrevu na tepelné spracovanie pred sušením a univerzálnej sušiarne na sušenie možno podľa čs. patentu č. 15 8330

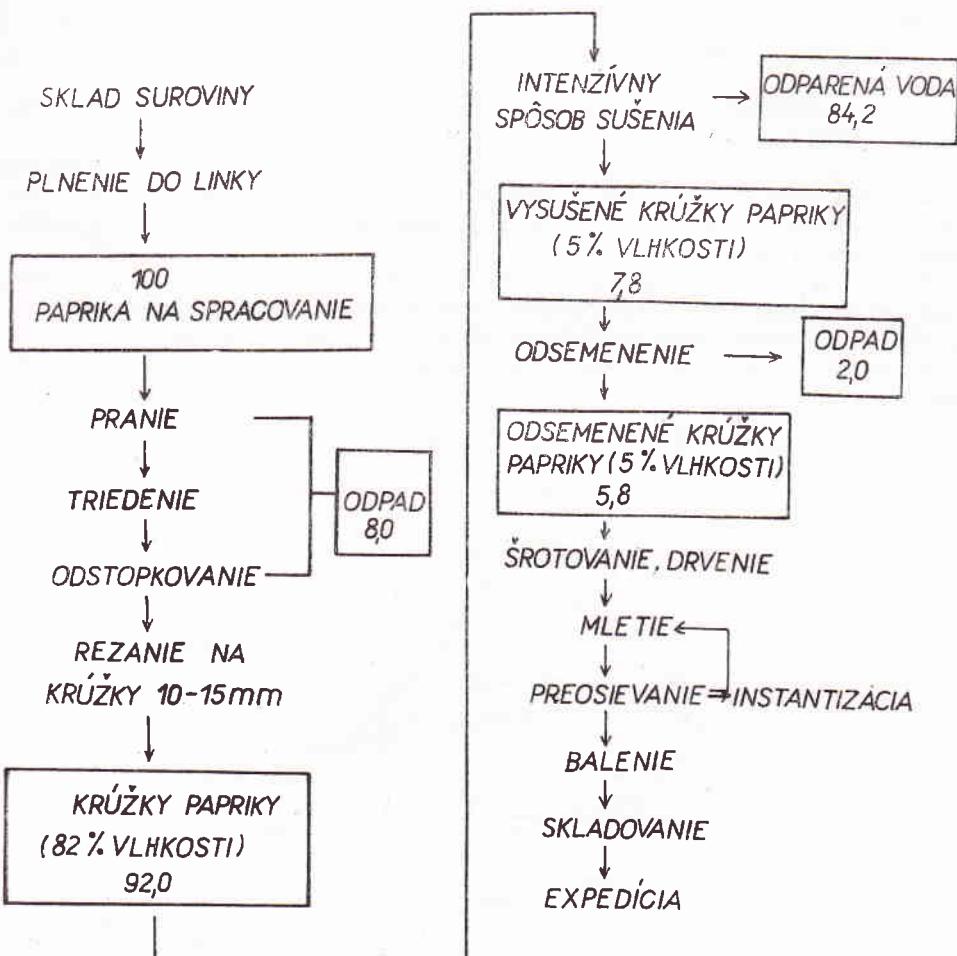

Obr. 17. Krivky sušenia papriky:

krivky	teplota sušenia °C	rýchlosť vzduchu m/s	potrebný čas sušenia min
1	70	1	155
2	70	1,5	136
3	70	2	116
4	80	1	129
5	80	1,5	103
6	80	2	95

(1974) Spôsob sušenia potravinárskeho materiálu, najmä rastlinného pôvodu sušiť rastlinný materiál, najmä zeleninové vňate, ako aj špenát, čím sa získa produkt s dobrou skladovateľnosťou a vynikajúcou kvalitou.

Na sušiarni s prefukovanou vrstvou možno vysokokvalitne sušiť aj koreninovú papriku. Jej vysokú kvalitu — zachovanie prirodzených vlastností, ako je farba a aróma — zaručuje intenzívny spôsob sušenia v prefukovanej vrstve; paprika sa za krátky čas pozbaví značného podielu vlhkosti, v dôsledku čoho sa fixujú naturálne vlastnosti papriky počas sušenia. Vplyv termodynamických parametrov na sušenie papriky v prefukovanej vrstve vidieť na obr. 17. Schéma výroby koreninovej papriky sušenej v prefukovanej vrstve je na obr. 18 [21]. Výsledky rozborov mletej koreninovej papriky sú uvedené v tab. 4.

Obr. 18. Schéma výroby koreninovej papriky podla AO 164 495 (základ suroviny 100, zosušenie 10 : 1).

Tab. 4 — Rozborové vzoriek mletej koreninovej papriky

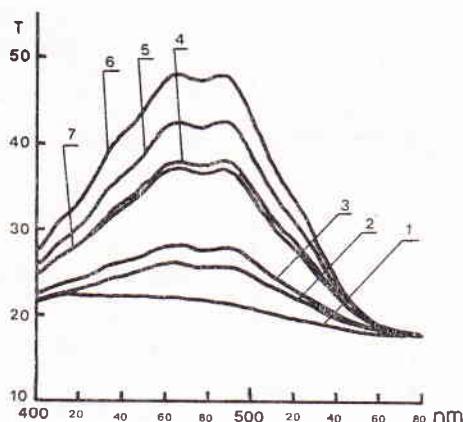
Pigment g/kg	Mletá koreninová paprika vyrobená				
	laboratórne podla PV- -111-73/21/ na VÚP	laboratórne podla PV- -111-73 v SVÚSS	v priemysle Pata	v priemysle, exportná Nové Zámky	v priemysle Nové Zámky
Kapsorubín	0,352	0,249	0,059	0,237	0,154
Kapsantín	3,634	3,723	0,579	1,981	1,498
β -karotén	0,705	0,299	0,064	0,196	0,318
Ostatné epifázické karotenoidy	1,271	0,766	0,322	0,544	0,270
Spolu	5,962	5,037	1,024	2,958	2,240

Spektrofotometrické krivky extraktov koreninovej papriky v benzéne vo viditeľnej oblasti spektra sú na obr. 19.

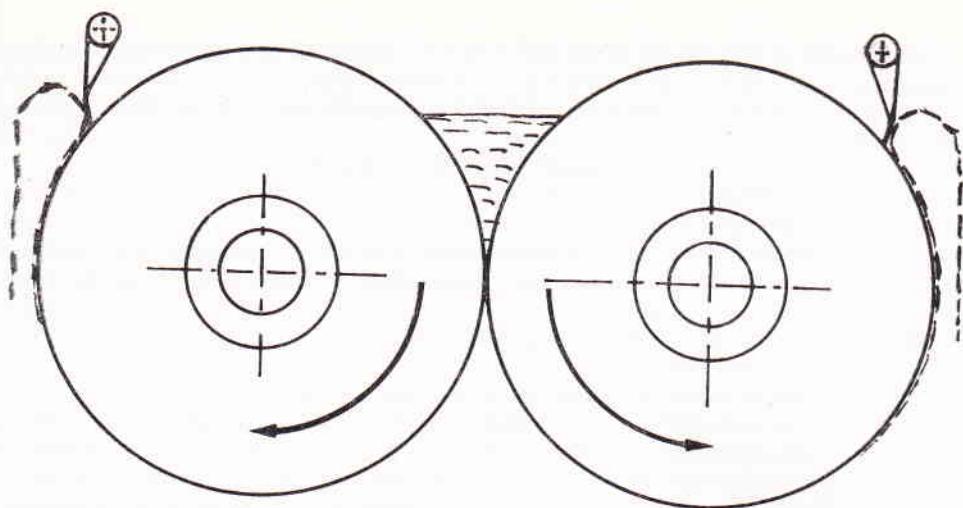
Pre kvapalné potraviny prichádza do úvahy sušenie na obyčajných valcových sušiarňach (obr. 20) a v sušiarňach s rozprášovacím nanášaním kvapaliny (obr. 21), rozprášovacie sušenie (obr. 22) a sušenie v podobe peny, či už atmosférické alebo vákuové [1].

Kvapalné potraviny treba z ekonomických a technologických dôvodov pred sušením zahustiť. Podľa voľby spôsobu zahusťovania treba rozlišovať [1]:

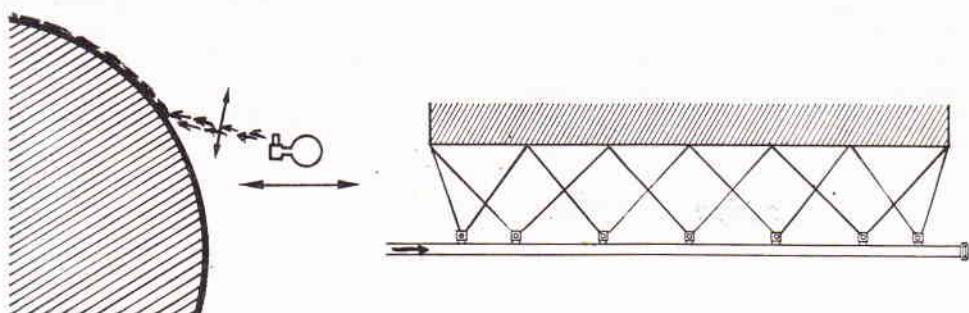
- a) kvapalné potraviny obsahujúce bielkoviny (napr. mlieko);
- b) kvapalné potraviny obsahujúce cukry (napr. škrobové sirupy, extrakt sladu a pod.).

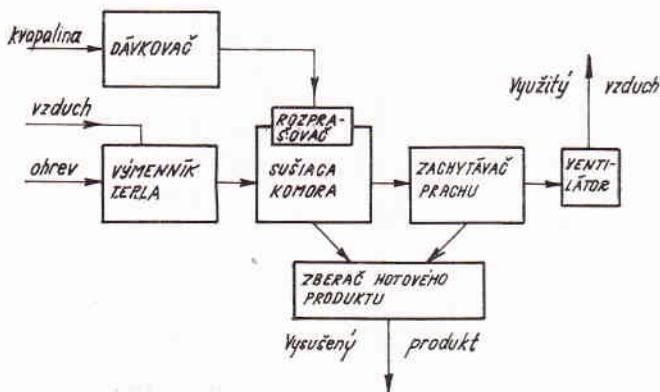
Obr. 19. Spektrofotometrické krivky extraktov koreninovej papriky v benzéne vo viditeľnej oblasti spektra. 1, 2 — paprika sušená v priemysle (Pata); 3 — paprika sušená v priemysle (Nové Zámky); 4, 5 — paprika sušená laboratórne podla AO 164 495; 6 — paprika sušená v SVÚSS v Běchoviciach podla AO 164 495; 7 — paprika exportná. Obsah kapsantínu v g/kg: 1 — 0,44; 2 — 1,71; 3 — 2,19; 4 — 3,47; 5 — 4,29; 6 — 4,85; 7 — 3,31.

Obr. 20. Valecová sušiareň.

Obr. 21. Princíp a regulovanie nanášania roztoku na volec valcovej sušiarne.

Obr. 22. Schéma rozprášovacieho sušenia.

c) kvapalné potraviny, ktoré treba značne zahustiť, pričom sa môžu strácať termolabilné látky (napr. ovoené a zeleninové šťavy).

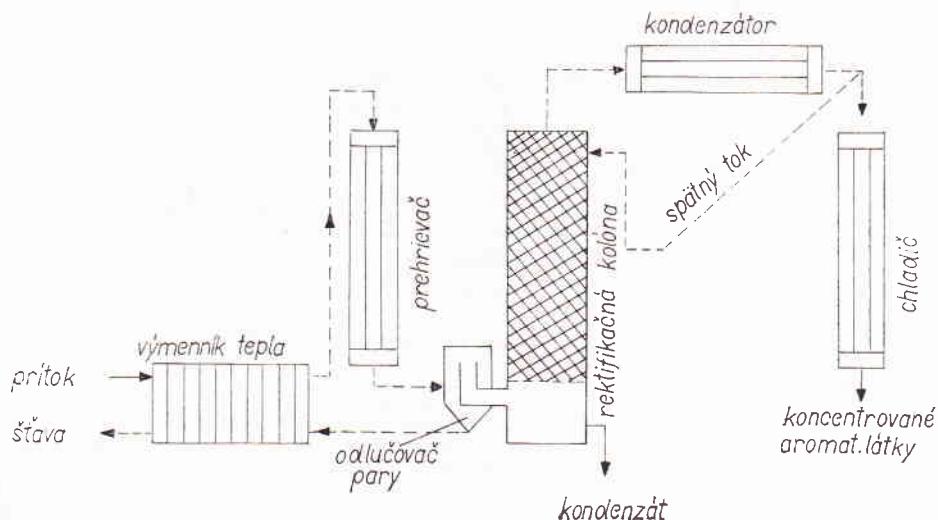
Z technického a ekonomickeho hľadiska prichádzajú do úvahy tieto spôsoby zahusťovania [1]:

1. Spôsoby, pri ktorých nastáva fázová zmena vody:
 - a) odparovanie v odparkách;
 - b) odparovanie vody cez membránu;
 - c) vymrazovanie vody na chladnom povrchu; adiabatické odparovanie vody; klatrácia (priamym kontaktom kvapaliny s plynným alebo kvapalným chladivom).
2. Spôsoby, pri ktorých nenastáva fázová zmena vody:
 - a) priama osmóza;
 - b) rezervná (obrátená) osmóza alebo ultrafiltrácia.

Osobitnú pozornosť treba venovať zahusťovaniu *ovočných štiav*, ktoré sú zložitou vodnou zmesou značne nestálych organických zlúčenín. Obsahujú zvyčajne asi 90 % vody (75—95 %). Ovocné šťavy sú citlivé na termické spracovanie. Zmeny, ktoré v nich nastávajú v dôsledku chemických a biochemických reakcií, závisia od času spracovania pri danej teplote. Aj pri nízkych teplotách, napr. pri -15°C , môžu prebiehať enzymatické reakcie. Pri teplotách v intervale 50—70 $^{\circ}\text{C}$ sa môže enzymatickou činnosťou zmeniť kvalita šťavy za 5 minút. Aby sa to zamedzilo, šťavy sa musia spracúvať (ohriatím) niekolko minút pri teplote 70—100 $^{\circ}\text{C}$, čím sa enzymy inaktivujú. Aj sanitárny stav výroby musí byť na vysokej úrovni.

Kvalitu šťavy určujú najmä chuť a vôňa. Aromatické komponenty šťavy sú

schéma získavania aromatických látok z ovocných štiav

Obr. 23. Schéma získavania aromatických látok z ovocných štiav.

prchavé zlúčeniny, a preto počas odparovania sa môžu vo väčej alebo menšej miere strácať spolu s vodnými parami.

V zahustovaní kvapalných potravín dnes prevláda *odparovanie*, ktorým sa zahustujú takmer všetky štavy. Už odparením 30 % vody z jablčnej štavy sa stráca 90 % aromatických látok, ktoré sa dajú rektifikáciou brydových pár zachytiť a znova pridať do koncentrátu alebo prášku. Základná hmota ovocnej štavy pozbavená aromatických látok sa môže potom zahustovať v ľubovoľnom type odparky. Prchavé látky sa oddelujú špeciálnymi malými odparkami, v brydových parách odchádzajúce aromatické látky sa získavajú ich rektifikáciou (obr. 23) [25].

Prítomnosť bielkovín v kvapalinách, ktoré treba koncentrovať, je určujúcim faktorom pri výbere odparky. Bielkoviny sú citlivé na teploty nad 65 °C, preto pri vyšších teplotách majú byť čo najkratšie. Odparky musia mať preto dobrý koeficient účinnosti pri nevelkých teplotných rozdieloch, vysoký stupeň turbulentnosti a krátky kontakt kvapaliny s ohrevnými plochami.

Aj kvapaliny so značným obsahom eukrov treba zahustovať krátky čas ak sa má dosiahnuť dobrý produkt, a teplota nesmie prekročiť 70 °C.

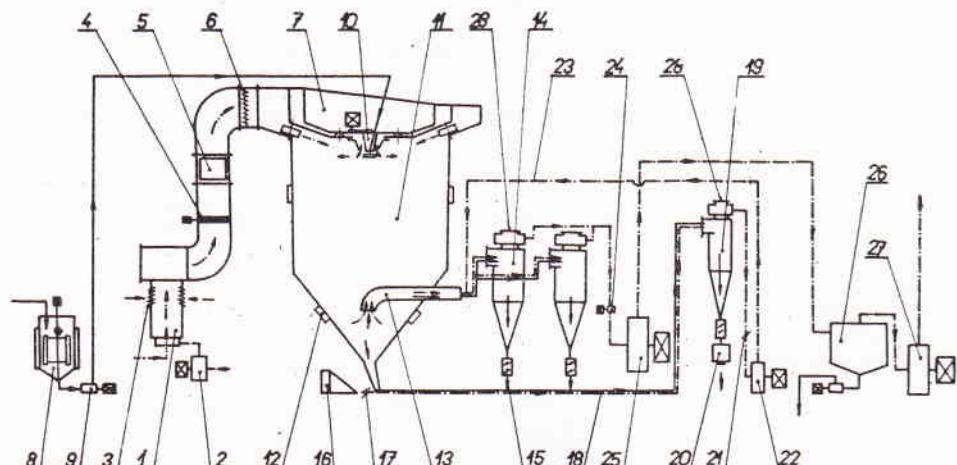
V potravinárskom priemysle sa dnes prechádza na tenkovrstvové (filmové) odparky, kde sa dosahuje hrúbka filmu pod 0,1 mm. Charakteristiku rozličných filmových odpariek uvádzame v tab. 5.

Tab. 5 — Charakteristika rozličných filmových odpariek

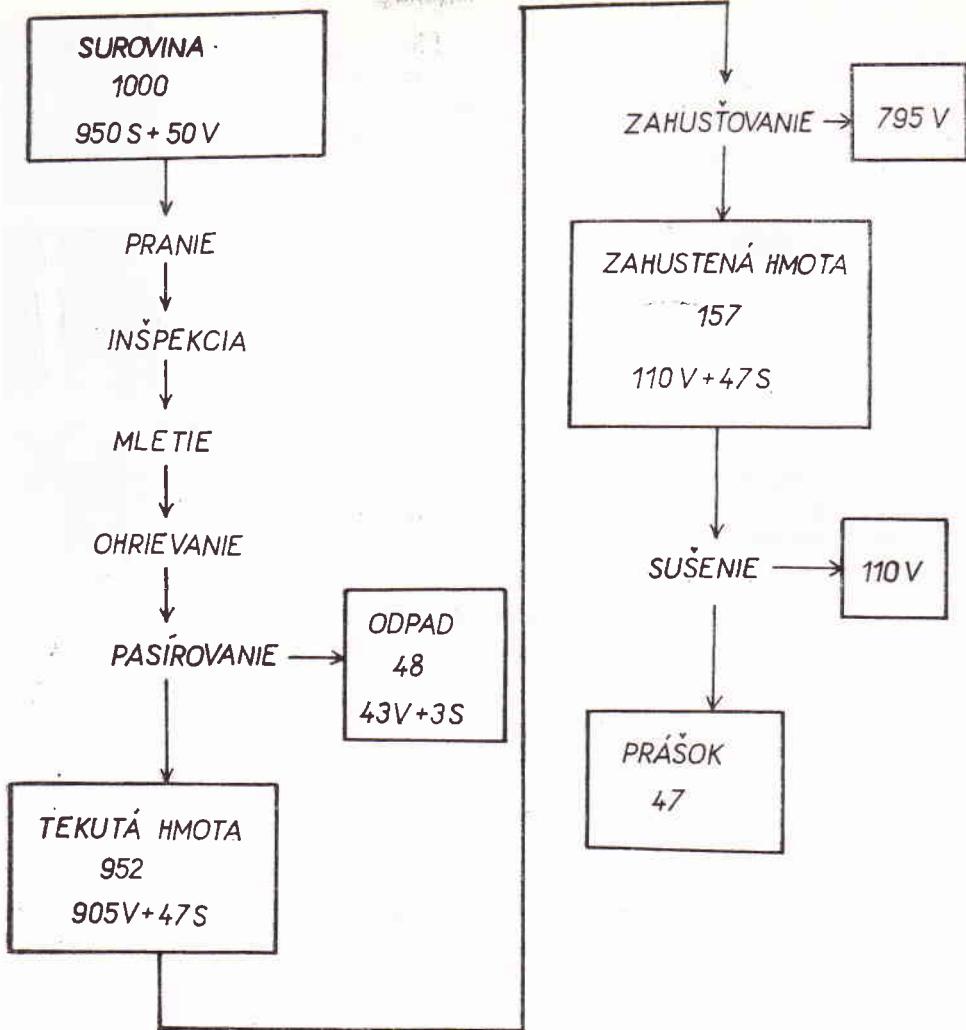
Ukazovateľ	Odparka				
	s klesajúcim filmom	so stúpajúcim filmom	kombinovaná (so stúpajúcim a klesajúcim filmom, napr. dosková)	s mechanickým stieraním filmu	odstredivá filmová centrierm
Možný počet elementov	niekoľko	niekoľko	niekoľko	jeden	jeden
Teplné čerpadlo	áno	áno	áno	nie	nie
Viskozita konečného produktu	stredná (1000—2000 cP)	relativne malá	stredná	vysoká	vysoká (do 20 000 cP)
Trvanie procesu	niekoľko minút	niekoľko minút	niekoľko minút	niekoľko sekúnd alebo desiatok sekúnd	niekoľko sekúnd (zvyčajne pod 12 s)
Rentabilita	vysoká	veľmi vysoká	vysoká	stredná	stredná
Výkon	vysoký	vysoký	vysoký	stredný	stredný

Tab. 6 — Porovnanie nákladov na sušenie, investície a kvality práškového produktu
(vzrast smerom dolu)

Por. čís.	Náklady na odparenie 1 kg vody	Náklady na investície	Kvalita produktu
1	Valcové sušenie	Valcové sušenie	Valcové sušenie
2	Valcové sušenie vákuové	Valcové sušenie vákuové	Valcové sušenie vákuové
3	Birsov spôsob sušenia	Penové sušenie	Birsov spôsob sušenia
4	Sušenie zahustovaním a dosládzaním	Sušenie zahustovaním a dosládzaním	Sušenie zahustovaním a dosládzaním
5	Penové sušenie	Explozívne sušenie	Sušenie rozprašovaním
6	Sušenie rozprašovaním	Sušenie rozprašovaním	Penové sušenie
7	Explozívne sušenie	Sublimačné sušenie	Sublimačné sušenie
8	Sublimačné sušenie	Birsov spôsob sušenia	Explozívne sušenie

Obr. 24. Rozprášovacia sušiareň RS 1000 na sušenie odstredeného mlieka. 1 — spaľovacia komora, 2 — ventilátor spaľovacieho vzduchu, 3 — žaluzie zmiešavacieho vzduchu, 4 — diaľkovo ovládaná regulačná klapka sušiaceho prostredia, 5 — rozdeľovacia klapka prívodu sušiaceho prostredia, 6 — usmerňovacie žaluzie sušiaceho prostredia, 7 — dvojité rozvádzacia špirála sušiaceho prostredia, 8 — zásobná nádrž, 9 — dávkovacie čerpadlo s elektrickým motorom a ventilátorom, 10 — rozprášovacie zariadenie s elektrickým motorom, 11 — sušiaca komora, 12 — elmg. oklepávacie zariadenie, 13 — odtahové potrubie sušiaceho prostredia, 14 — hlavné cyklóny, 15 — mechanicky poháňaná dvojklapka, 16 — filter vzduchu pneumatickej dopravy, 17 — regulačná klapka pneumatickej dopravy, 18 — pneumatická doprava, 19 — cyklón pneumatickej dopravy, 20 — automatická vrecúškovacia váha, 21 — regulačná klapka pneumatickej dopravy, 22 — ventilátor pneumatickej dopravy s elektrickým motorom, 23 — vratné potrubie vzduchu pneumatickej dopravy, 24 — diaľkovo ovládaná regulačná klapka sušiaceho prostredia, 25 — hlavný ventilátor, 26 — mokrý odlučovač s príslušenstvom, 27 — koncový ventilátor 28 — protivýbuchové klapky.

S - SUŠINA
V - VODA

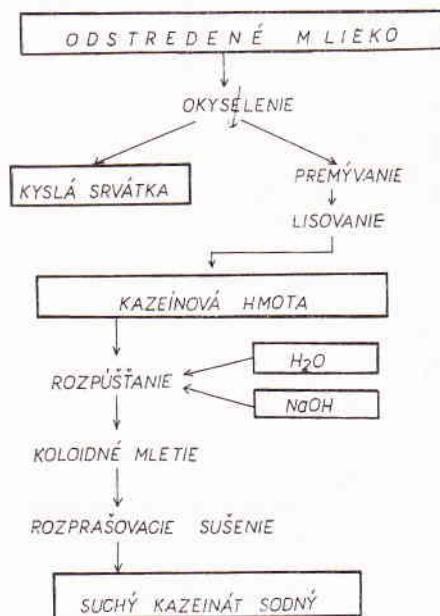
Obr. 25. Rozprašovacie sušenie rajčiakov.

Ovocné a zeleninové šťavy v prášku sú reálne práve v dôsledku pokroku v technike a technológii sušenia kvapalných produktov s termolabilnými zložkami. Na sušenie ovocných a zeleninových štiav prichádza do úvahy: valcové sušenie, atmosferické a vákuové penové sušenie, sublimačné sušenie a rozprašovacie sušenie.

Pri výbere spôsobu sušenia rozhodujú ekonomické hľadiská, kvalita získaného produkta a dostupnosť zariadenia. Porovnanie nákladov na sušenie, investície a kvalita práškového produktu sú uvedené v tab. 6.

Obr. 26. Spracovanie odpadov mliekárskeho priemyslu sušením.

Obr. 27. Výrobná schéma rozprašovacieho sušenia kazeinátu sodného.

V našich podmienkach sú dostupné *rozprašovacie sušiarne*, ktoré vyrába Vzduchotechnika, n. p., Nové Mesto n/Váhom. Typ rozprašovacej sušiarne československej koncepcie je na obr. 24.

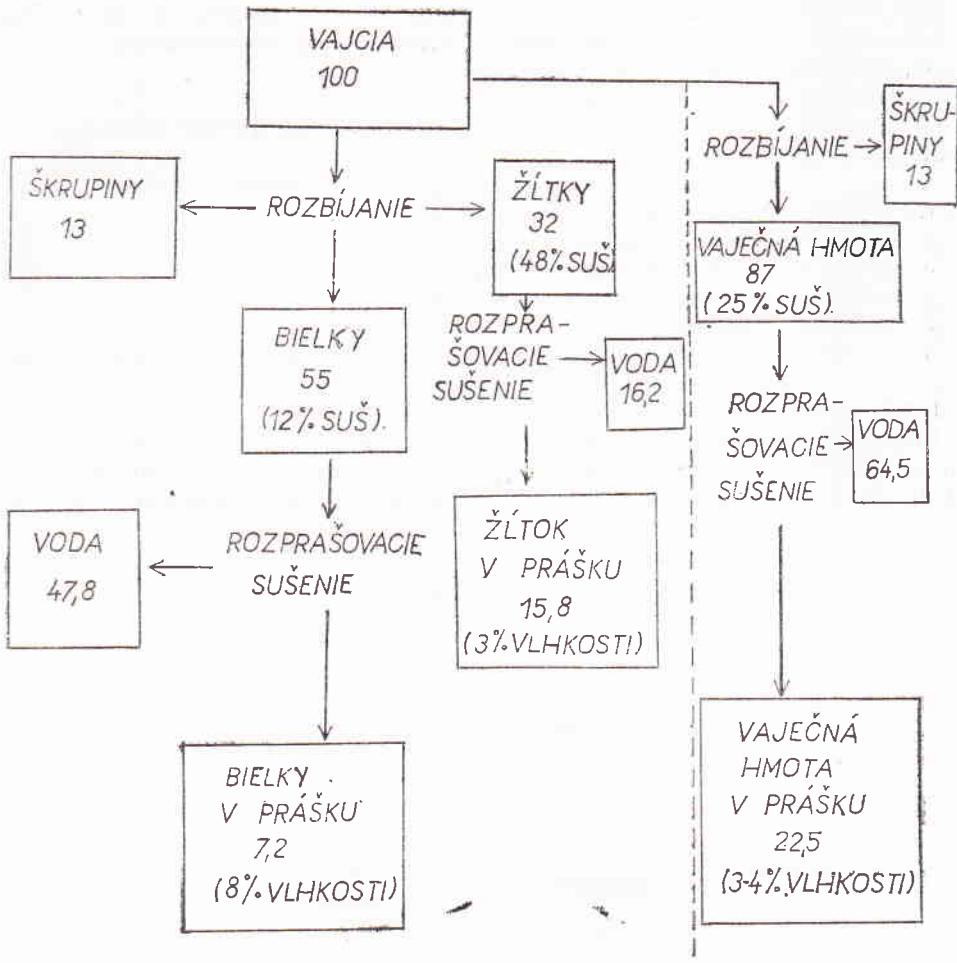
Rozprašovacie sušenie sa hodí na sušenie:

1. ovocia a zeleniny (rajčiaky, cesnak, cibuľa, červená repa, banány, marmule, citrusové plody a pod.),
2. glycidov a cereálnych produktov (glukóza, maltózový extrakt, pivo, škrob, melasa, škrobový sirup, glutén a pod.),
3. droždia (pivovarské, kŕmne, autolyzát),
4. kávy a čaju (ako instantné produkty),
5. krvi, krvnej plazmy, mäsových extraktov,
6. rastlinných extraktov,
7. mliečnych produktov a vajec (plnotučné mlieko, odstredené mlieko, svätka, zmrzlinové zmesi, detské jedlá, syry, dietetické jedlá, kazeináty, mliečne kakao, celé vajíčka, bielky, žltky a pod.).

Schéma rozprašovacieho sušenia rajčiakov s materiálovou bilanciou procesu je na obr. 25. Na ďalších schémach je celkové spracovanie odpadov mliekárskeho priemyslu (obr. 26), rozprašovacie sušenie kazeinátu sodného (obr. 27),

Obr. 28. Sušenie svätoky na kŕmne účely. Fermentáciou sa mení laktóza na bielkovinu, čím sa zvýši obsah proteínu vo vysušenej svätke na 32 %. Obyčajná suchá svätka bez fermentácie má iba 14 % proteínu.

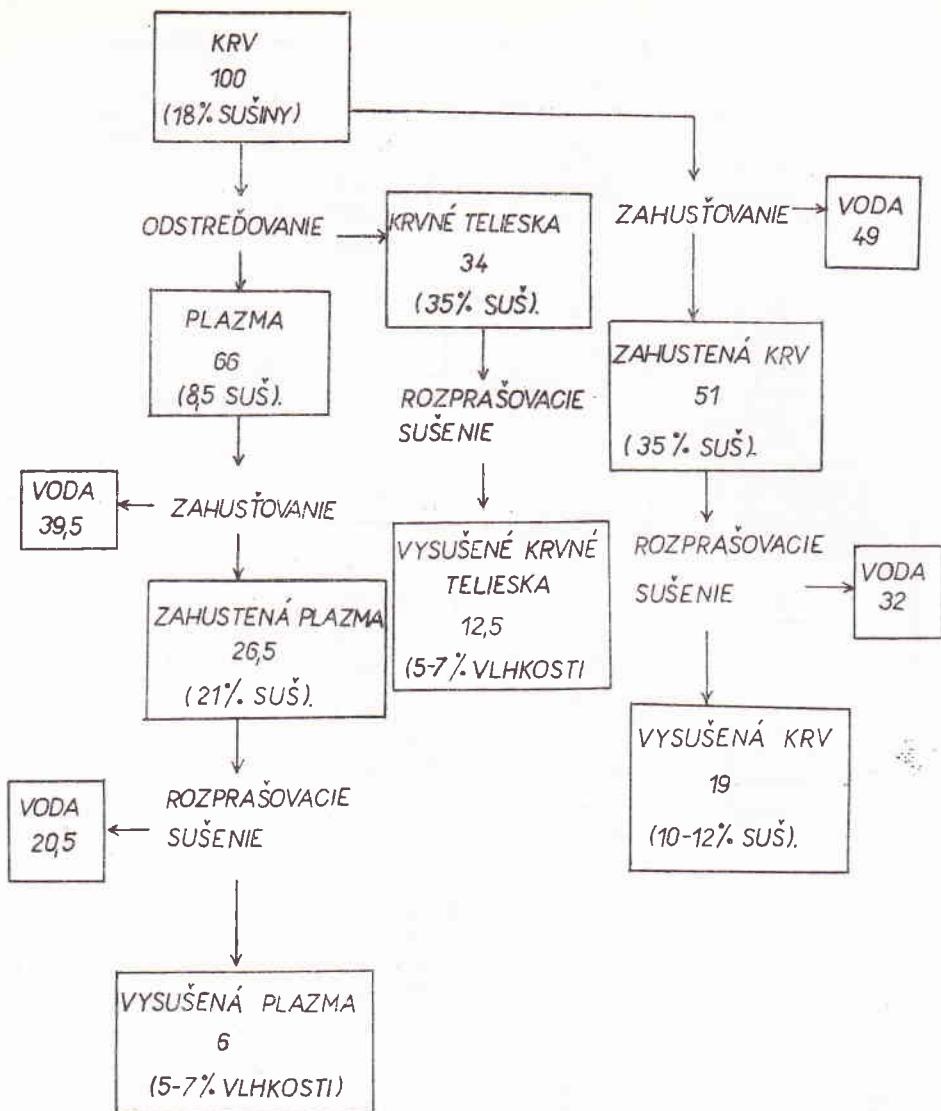
Obr. 29. Rozprašovacie sušenie vajec.

sušenie sŕvátky na kŕmne účely (obr. 28), rozprašovacie sušenie vajec (obr. 29), rozprašovacie sušenie krvi (obr. 30), zužitkovanie odpadov mäsopriemyslu sušením (obr. 31) a výroba sušených kŕmnych kvasníč (obr. 32).

Ďalším perspektívnym spôsobom sušenia ovocných a zeleninových štiav, mlieka a iných kašovitých a pastovitých potravín, napr. zemiakového pyré, je *penové sušenie*, ktorého technika a technológia sa rozpracúva na VÚP, Bratislava [15—20]. Pri riešení rozpeňovania potravín sme vyvinuli zariadenie na nepretržité rozpeňovanie (obr. 33) [19, 20].

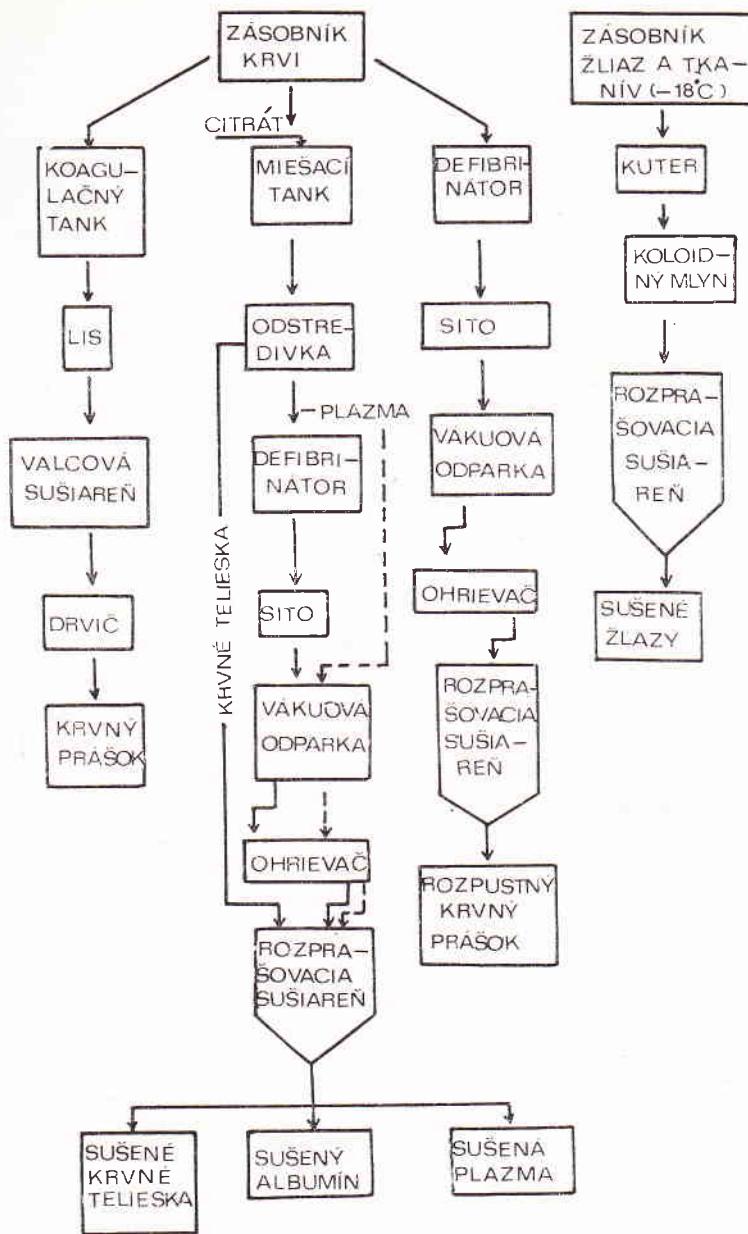
Vysokokvalitné produkty sa dajú získať najmä použitím vákua, vákuovým penovým sušením (obr. 34). Na štúdium penového sušenia za atmosferického tlaku vyuvíjame v spolupráci so SVÚSS diskontinuitné zariadenie, v ktorom sa bude pena nanášať na perforovaný plech systémom uvedeným na obr. 35.

Nutritívna hodnota plnej škatuľky čerstvých jahôd alebo malín sa dá skoncentrovať penovým sušením do jednej kávovej lyžičky prášku.

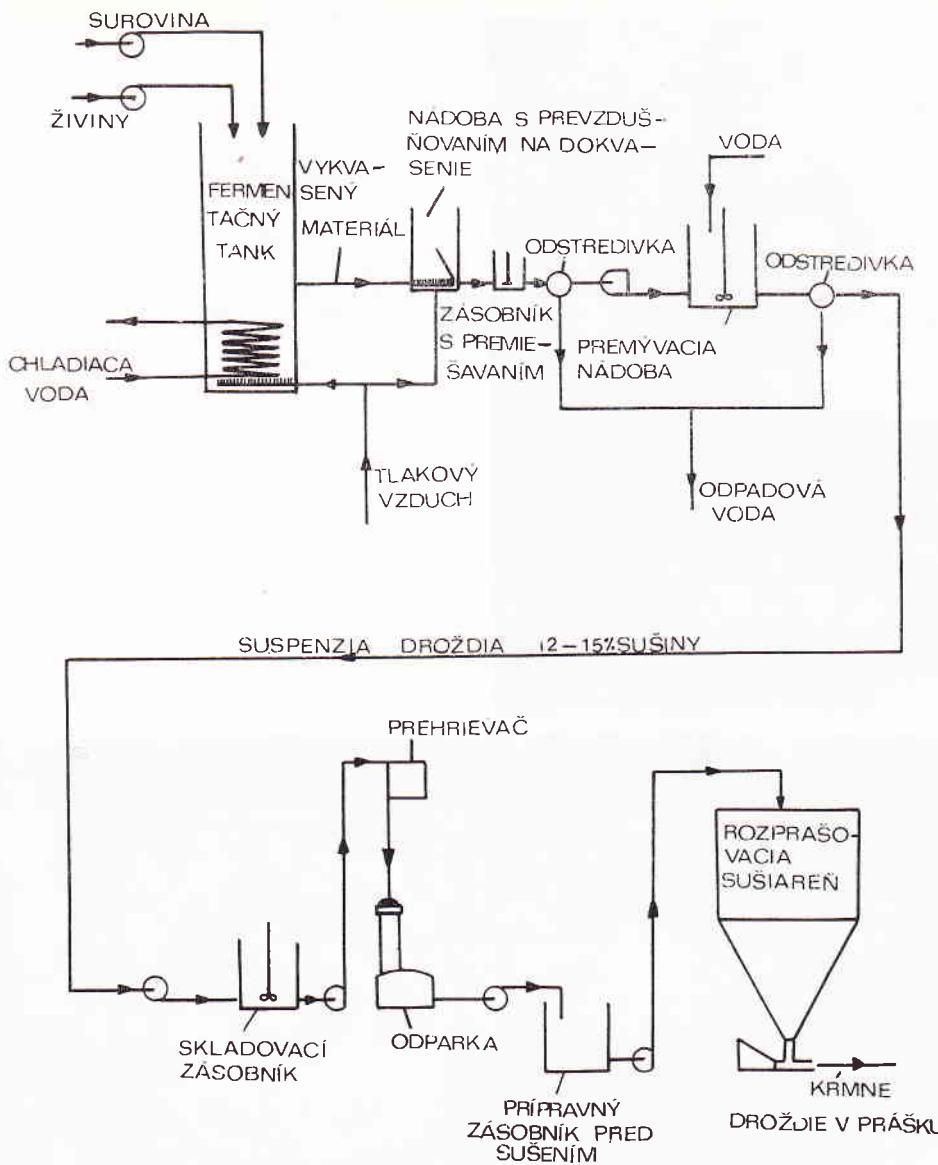
Obr. 30. Rozprašovacie sušenie krvi.

Penové sušenie zaručuje konzerváciu bez chemických konzervovadiel a dlhodobé uchovanie bez chladenia. Môže sa použiť na výrobu rajčiakového prášku (na instantný rajčiakový džús a pretlak), ananásového, jahodového, malinového, čučoriedkového, černicového a brusnicového prášku a vločiek, ďalej na výrobu instantného jablkového a pomarančového džúsu a instantného jablkového pretlaku. Zmiešaním s vodou získajú výrobky pripravené penovým sušením za niekoľko sekúnd pôvodný vzhľad a chut. Vzhľadom na nízku zvyškovú

Obr. 31. Schéma zužitkovania odpadov mäsoptiemyslu sušením.

vlhkosť (asi 2 %) je konečný výrobok sypký, celkom nehygroskopický a vyznačuje sa dobrou retenciou farby, chuti a výživných hodnôt. Výrobok je neobmedzene skladovateľný a dá sa použiť na prípravu trvanlivého pečiva, džemov,

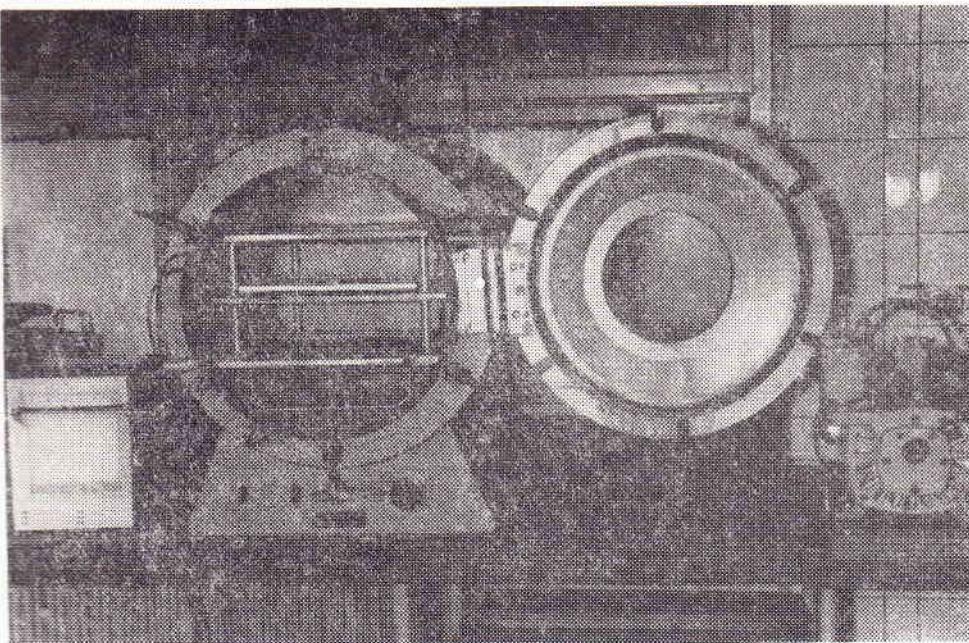
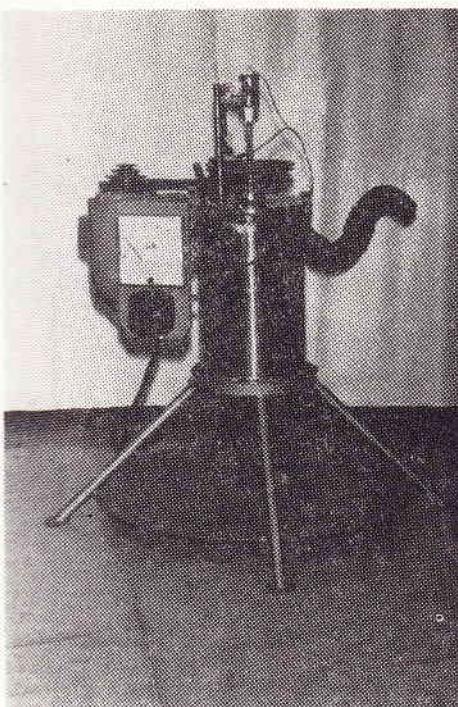

Obr. 32. Schéma výroby sušeného krmného droždia.

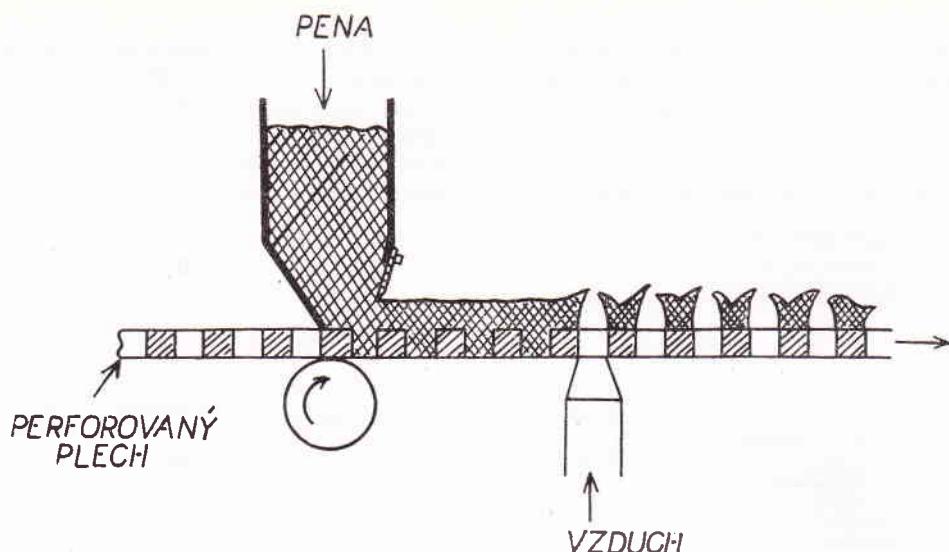
želé, šľahaných krémov, instantných nápojov z ovocných štiav, zmrzlín, dezertov, pudingových zmesí, sirupov, polievok, instantných detských pokrmov, instantnej kávy a pod.

Mlieko a mliečne produkty v prášku majú veľkú budúcnosť. Možno predpokladať, že takmer 50 % celkového vyprodukovaného mlieka sa použije na výrobu mliečnych produktov: masla, syrov, zmrzliny, zahusteného mlieka, sušeného

Obr. 33. Zariadenie na rozpeňovanie potravín.

Obr. 34. Zariadenia na laboratórne vákuové penové sušenie.

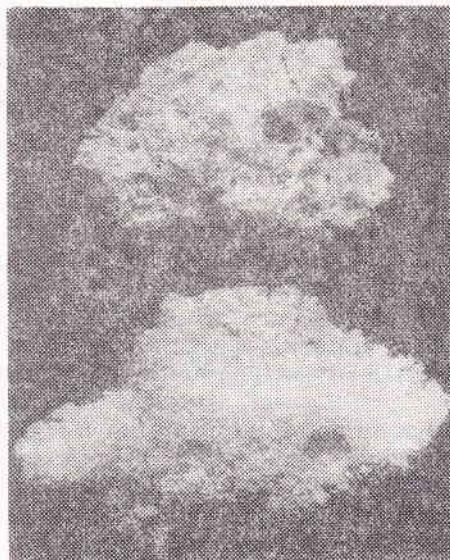

Obr. 35. Systém nanášania peny na perforovaný pás.

mlieka, jogurtu a iných produktov. Ročnú spotrebú sušeného mlieka na jedného obyvateľa možno odhadnúť na 2—3 kg a sušené mliečne výrobky sa budú používať najmä:

v pekárskom priemysle	25—30 %,
na potravinárske polotovary	10 %,
na cukrárske výrobky	20 %.

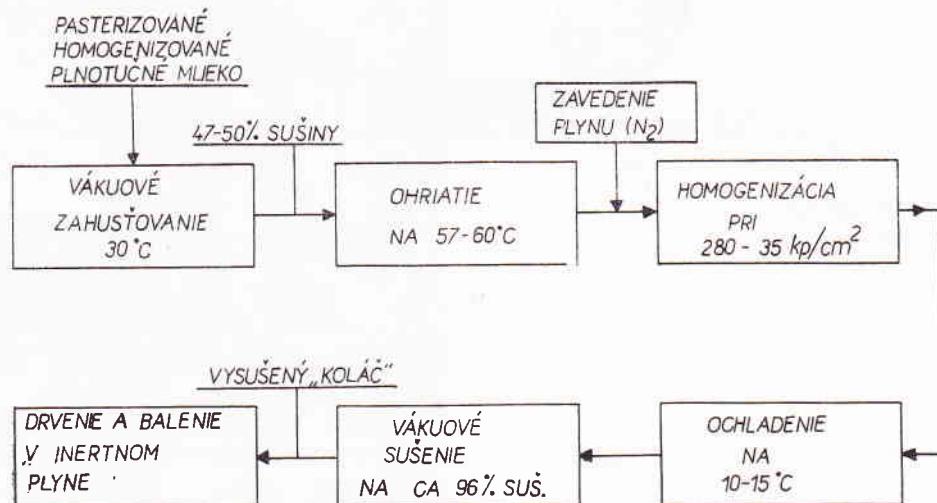
Vákuovým penovým sušením mlieka sa získá produkt vynikajúcich vlastností. Vysušené mlieko má penovito-hubovitú štruktúru (obr. 36), má veľmi

Obr. 36. Štruktúra penove sušených častic mlieka utvorená vodnou parou (hore) a vhánianím plynu (dole).

dobré chuťové vlastnosti a dobre sa rozpúšta. Má veľkú perspektívu. Schéma vákuového penového sušenia plnotučného mlieka je na obr. 37 [22].

Sušením mliečnych produktov možno získať tieto sušené výrobky: detskú výživu, plnotučné mlieko, odstredené mlieko na výživu a kŕmenie, smotanu, mliečne nápoje, sŕvátka, zmrzlinové zmesi, syry, tvaroh, maslo, mliečne pokrmy, kazeín atď. Mnohé z týchto výrobkov možno instantizovať.

Obr. 37. Schéma vákuového penového sušenia plnotučného mlieka.

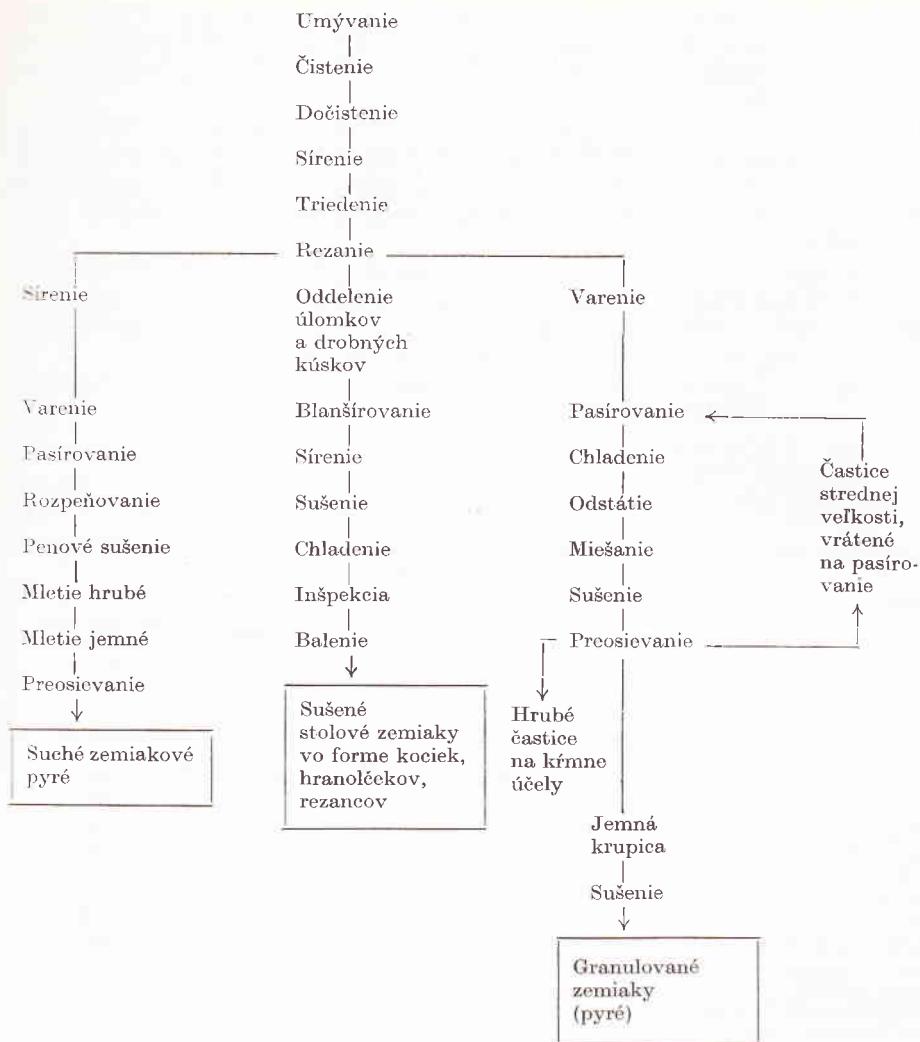
V plnotučnom mlieku sušenom rozprašovacím spôsobom je v porovnaní s mliekom čerstvým straviteľnosť bielkovín nižšia iba o 0,43 % a tukov o 0,03 % a straviteľnosť cukrov je rovnaká. Takáto vysoká straviteľnosť komponentov v sušenom mlieku umožnila použiť sušené mlieko vo výžive detí aj v prvých mesiacoch ich života. Okrem sušeného mlieka sú zložkami detskej výživy v prášku sušené ovocie, zelenina, cereália, med, kakao, oriešky a podobne. Okrem toho sa pridávajú potrebné vitamíny a minerálne látky.

Pri výrobe vaječného prášku, či už z celých vajíčok alebo zo žltkov a bielkov, používa sa najmä rozprašovacie sušenie. Proces sa skladá z týchto operácií:

1. presvecovanie s prípadným umývaním,
2. rozbíjanie s prípadným oddelením žltka,
3. miešanie a homogenizácia vaječnej hmoty,
4. stabilizovanie vaječnej hmoty (odstránenie glukózy),
5. rozprašovacie sušenie,
6. balenie vaječného prášku.

Na sušenie mäsa, hydiny a rýb sa hodí sublimačné sušenie; mäso granulované alebo v kúskovitej forme, najmä na sušené polievky, možno výhodne sušiť v prefukovanej vrstve na univerzálnnej jednopásovej viacpásmovej sušiarni.

Sušením zemiakov možno získať suché zemiakové pyré a sušené stolové zemiaky v podobe kociek, hranolčekov, rezancov a pod. Zemiakové pyré sa suší na valcových sušiarňach, zemiaky v kúskovitej forme na sušiarni s prefukovanou vrstvou. Odpady pri sušení zemiakov možno zužitkováť na kŕmne účely. Schéma spracovania zemiakov je na obr. 38.

Obr. 38. Schéma spracovania zemiakov sušením.

Sušením krví možno získať tieto produkty:

1. sušenú krv na technické a kŕmne účely,
 2. sušenú krv na potravinárske účely,
 3. plazmu a krvné telieska (červený albumín) na potravinárske účely.
- Asi 40 % živej hmoty prasáta sú odpady alebo vedľajšie produkty, z čoho 15 % je čistý odpad a 25 % možno zužitkovat.

Investičné náklady na zabezpečenie zužitkovania vedľajších produktov sú pomerne vysoké, a preto sa pre malý závod nevyplatí tieto produkty zužitkovovať, ale vo veľkých jatkách sú možnosti rentabilného zhodnotenia vedľajších produktov logické.

Jatky, ktoré spracujú denne 3000 prasiat, čo zodpovedá asi 10 000 kg krvi, môžu vyrobiť denne 600 kg sušenej plazmy. Na rozprašovacie sušenie s 10-hodinovou prevádzkou treba asi 9000 kg pary, čo je asi 15 kg pary na 1 kg vysušeného prášku.

Sušené kŕmne droždie je jedným z najvýživnejších kŕmnych produktov. Obsah jeho bielkovín zodpovedá svalovému mäsu. Pri prepočte na sušinu obsahuje asi 50 % bielkovín, asi 30 % glycidov a je združom vápnika, železa, fosforu a vitamínov. Rozprašovacie sušenie sa uplatňuje aj pri výrobe sušeného kŕmneho droždia.

Úspech sušenia potravín a polnohospodárskych produktov zaručuje aj správna konečná vlhkosť a správne balenie a skladovanie. Najvyšší prípustný obsah vlhkosti v niektorých sušených produktoch a jemu zodpovedajúca rovnovážna relatívna vlhkosť prostredia sú uvedené v tab. 7.

Chemické a fyzikálne faktory, ktoré spôsobujú zmenu kvality sušených potravín počas skladovania, sú:

1. teplota skladovania,
2. hodnota pH produktu,
3. štruktúra povrchu produktu,

Tab. 7 — Najvyšší prípustný obsah vlhkosti v niektorých sušených výrobkoch a jemu zodpovedajúca rovnovážna relatívna vlhkosť prostredia

Výrobok	Maximálny obsah vlhkosti %	Rovnovážna relatívna vlhkosť prostredia %
Sušené vajcia	4	30
Želatína	15	45
Sušené zemiaky	11	38
Sušené mlieko	5,2	40
Pražená káva	5	23,5
Kárový extrakt	7,5	45
Sušené polievky	5	35—60
Rajčiakový prášok	3,5	25
Prášok ovocných štiav	0,7	10,5
Sušené droždie	7,5	33
Sušené mäso (40 % tuku)	11	73
<hr/>		
Hrach	6—8	25—45
Fazuľa	5—6	25
Hriby	5—7	15—40
Špenát	5—6	28
Mŕkva	7	43
Cibula	7	35
<hr/>		
Jablčná	22—24	70—75
Marhule	20	65—70
Sľivky	15	60
Hrozienska	14—16	55—60
Datle	14	55—60

4. obsah vlhkosti v produkte,
 5. vlhkost a obsah kyslíka v atmosfére, v ktorej je produkt uložený.
- Podľa sorpcie vlhkosti môžeme potraviny rozdeliť na štyri skupiny:
1. Potraviny bohaté na škrob (ryža, cestoviny, múka, strukoviny, sušené zemiaky a pod.). Vlhkosť, ktorá zodpovedá monomolekulovej vrstve, je asi 6 % (pri 15 % relatívnej vlhkosti vzduchu).
 2. Potraviny bohaté na proteíny (mäso, vajcia, syry a pod.). Pri zvýšení teploty sorpcia ešte klesá. Vlhkosť, ktorá zodpovedá asi pri 20 °C monomolekulovej vrstve, je asi 3,5 %.
 3. Potraviny s vysokým obsahom cukrov alebo s makromolekulovými súčasťami (mrkva, zelený hrášok, mlieko a pod.). Hodnota molekulovej vrstvy zodpovedá vlhkosti potraviny asi 2 %.
 4. Potraviny s veľmi vysokým obsahom cukrov (ovocie, ovocné šťavy). Pre túto skupinu potravín nemožno určiť nijakú hodnotu, keďže B.E.T. rovnici tu nemožno použiť.

Ak budeme pri úprave konečnej vlhkosti a pri spôsobe balenia sušených potravín zachovávať ich nároky, kvalita sušených potravín sa takmer nezmení. Ako kritériá na hodnotenie kvality sušenej zeleniny a ovocia môžeme uviesť:

1. vôňu,
2. farbu,
3. krájanie, tvar,
4. čas rehydratácie,
5. obsah vlhkosti,
6. prítomnosť cudzorodých látok,
7. počet mikroorganizmov,
8. množstvo dovolených aditívov (SO_2),
9. stopy nežiadúcich prvkov (Pb, As),
10. test reakcie na peroxidázu a katalázu.

Tvrde obaly sa používajú na dlhodobé skladovanie sušenej zeleniny, ovocia, zemiakov a pod. Hermetická kovová banka je najdokonalejším obalom na sušené produkty. Z ekonomických dôvodov možno kov nahradíť aj tvrdým kartónom pokrytým termoplastickou látkou.

Veľmi široké uplatnenie na balenie sušených produktov nadobudli hermetické ohybné obaly v podobe vrecúšok, ktoré možno tepelne zvárať.

Mäkké obaly, ktoré sa vyrábajú z papiera, kartónu, celofánu, polyetylénu, polypropylénu, z hliníkovej fólie a najmä kombináciou týchto materiálov, sú vhodné na balenie v malom aj vo veľkom.

U nás vyrába Chemosvit, n. p., na balenie fólie Svitén, Alusvit a Triplex.

Literatúra

1. ŠEPITKA, A.: Pokrok v zahušťovaní a dehydratácii potravín. Bulletin VÚP — SPA (v tlači).
2. ŠEPITKA, A. a spol.: Čokoládové dražé s použitím sušeného ovocia, PV — 304—73.
3. ŠEPITKA, A. — SCHUNOVÁ, V.: Vplyv tepelných podmienok sušenia na kvalitu potravinárskeho produktu. Bulletin UVUPP, 6, 1967, č. 1, s. 47.
4. ŠEPITKA, A. — ŠIŠKA, Š. — SCHUNOVÁ, V.: Vplyv teploty a rýchlosťi vzduchu na kvalitu vysušenej mrkví. Bulletin UVUPP, 7, 1968, č. 1, s. 12.
5. ŠEPITKA, A. — ŠIŠKA, Š. — SCHUNOVÁ, V.: Porovnanie sušenej čerstvej a skladovanej mrkví. Bulletin VÚP — SPA, 8, 1969, č. 1, s. 15.

6. ŠEPITKA, A. — ŠIŠKA, Š.: Význam vnútorných podmienok sušenia pre výber optimálneho spôsobu sušenia. Sušenie mrkví o rôznych rozmeroch krájania. Bulletin VÚP — SPA, 8, 1969, č. 4, s. 13.
7. ŠEPITKA, A. — ŠIŠKA, Š.: Štúdium sušenia karotky (Nantes) škrobenej bonbo-nárskej sirupom o rôznej koncentrácií. Bulletin VÚP — SPA, 9, 1970, č. 2, s. 8.
8. ŠEPITKA, A. — ŠIŠKA, Š.: Štúdium termodynamických podmienok sušenia zeleru, zelenej fazuľky, listov špenátu a húb. Bulletin VÚP — SPA, 9, 1970, č. 3, s. 14.
9. ŠEPITKA, A.: Bioinžinierske hladiská a ich realizácia pri dehydratácii potravín a poľnohospodárskych produktov. Zborník prednášok z konferencie, Piešťany 1970.
10. ŠEPITKA, A.: Optimalizácia režimu sušenia a voľba typu sušiarne pri sušení zeleniny a ovocia. Zborník prednášok zo IV. celoštátej sušiarenskej konferencie, Nové Mesto n/Váhom 1971.
11. ŠEPITKA, A.: Sušenie zeleniny fluidným spôsobom. Bulletin VÚP — SPA 9, 1970, č. 4, s. 29.
12. ŠEPITKA, A.: Prednosti sušenia húb v prefukovanej vrstve. Bulletin VÚP — SPA, 10, 1971, č. 4, s. 22.
13. ŠEPITKA, A. a spol.: Optimalizácia prestupu tepla a vlhkosti pri dehydratácii potravín. 1. čiastková správa VÚP — SPA, Bratislava 1972.
14. ŠEPITKA, A. a spol.: Univerzálna sušiareň a technológia sušenia potravín, biologických a technických materiálov v kúskovej forme. PV — 8700 — 73.
15. ŠEPITKA, A.: Problematika rozpeňovania potravín pre penové sušenie. Bulletin VÚP — SPA, 9, 1970, č. 1, s. 52.
16. ŠEPITKA, A. — KLINDOVÁ, M.: Štúdium penovej dehydratácie potravín. Zborník prednášok z konferencie. Problematika sušenia v potravinárskom priemysle a poľnohospodárstve, Piešťany 1970.
17. ŠEPITKA, A.: Výroba ovocných štiav v prášku. Zborník prednášok z konferencie „Nealkoholickej nápoje“, Tatranská Lomnica 1971.
18. ŠEPITKA, A. — KLINDOVÁ, M.: Štúdium rozpeňovania potravín pre penové sušenie. Bulletin VÚP — SPA, 10, 1971, č. 1, s. 14.
19. ŠEPITKA, A. a spol.: Optimalizácia prestupu tepla a vlhkosti pri dehydratácii potravín. 2. čiastková správa, VÚP — SPA, Bratislava 1974.
20. ŠEPITKA, A. a spol.: Zariadenie na rozpeňovanie potravín. PV 5305 — 74.
21. ŠEPITKA, A. a spol.: Spôsoby výroby mletej koreninovej papriky, AO 164 495
22. ACETO, N. C. — SCHOPPET, E. F. — SINNAMON, H. I. — PANZER, C. C.: Continuous vacuum foam drying of whole milk under simulated commercial scale conditions. J. Dairy Sci., 55, 1972, č. 6, s. 875.
23. KOCH, J.: Zur Technologie der Fruchtsaft-Herstellung. Flüssiges Obst, 39, 1972, č. 2, s. 52.
24. SINNAMON, H. I. — ACETO, N. C. — SCHOPPET, E. F.: The developpment of vacuum foam — dried whole milk. Fd Technol., 25, 1971, s. 1264.

Súhrn

V príspievku autor zaraduje dehydratáciu medzi ostatné bežné spôsoby úchovy potravín ako perspektívny spôsob. Klasifikuje potraviny z hladiska dehydratácie a ako sústav a na základe toho vyberá optimálne režimy a techniky dehydratácie pre potraviny v kúskovej forme a vo forme štiav a pásť. Pre dehydratáciu potravín v kúskovej forme rozpracovali spôsob sušenia v prefukovanej vrstve s príslušnou univerzálnou sušiarňou a pre potraviny v kvapalnom stave uvažujú rozprášovacie sušenie vo forme peny. K jednotlivým spôsobom sú uvedené aj vlastné výsledky.

Дегидратация как перспективный способ хранения пищевых продуктов

Вы воды

В докладе автор относит дегидратацию к остальным общепринятым способам хранения пищевых продуктов как перспективный способ. Классифицирует пищевые про-

БУНКТЫ С ТОЧКИ ЗРЕНИЯ ДЕГИДРАТАЦИИ И КАК СИСТЕМ, И НА ОСНОВАНИИ ЭТОГО ИЗБИРАЕТ ОПТИМАЛЬНЫЕ РЕЖИМЫ И ТЕХНИЧЕСКИЕ ПРИЕМЫ ДЕГИДРАТАЦИИ ДЛЯ ПИЩЕВЫХ ПРОДУКТОВ В ФОРМЕ КУСКОВ, СОКОВ И КРЕМОВ. ДЛЯ ДЕГИДРАТАЦИИ ПИЩЕВЫХ ПРОДУКТОВ В ФОРМЕ КУСКОВ БЫЛ РАЗРАБОТАН СПОСОБ СУШКИ ВО ВЗНОСЬЕ С СООТВЕТСТВУЮЩЕЙ УНИВЕРСАЛЬНОЙ СУШИЛКОЙ А ДЛЯ ПИЩЕВЫХ ПРОДУКТОВ В ЖИДКОМ СОСТОЯНИИ ОБДУМЫВАЕТСЯ РАСПЫЛІТЕЛЬНАЯ СУШКА И СУШКА В ФОРМЕ ПЕНЫ. К ОТДЕЛЬНЫМ СПОСОБАМ ПРИВЕДЕНЫ ТАКЖЕ И СОБСТВЕННЫЕ РЕЗУЛЬТАТЫ.

Dehydration as the perspective method of foods preservation

Summary

The author suggests dehydration among the others current methods of food preservation as the perspective method. He classifies the foods from the standpoint of dehydration and as system and on the basis of that he selects the optimum regimes and technics of dehydration for the foods in piece form and in form of juices and pastes. For dehydration of foods in piece form was elaborated the method of drying in blowing through layer with the competent universal drying oven and for the liquid foods is considered the spray drying and the foam drying. To the single methods proper results are stated.